

३६

३७

वीण होतो.

३८

होते.

ना नमन

न होतो.

३९

ने टळतात.

४०

४१

४३

४४

४४

४५

४७

४७

४८

४८

मलपृष्ठ ४

श्री ग णे श स्तो त्रा णि

संस्कृत अथर्वशीर्ष, स्तोत्रे, कवचे, नामावली इत्यादि

श्रीगणपतिस्मरणम् ।

वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटिसमप्रभ ।

निर्विघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥

स जयति सिंधुरवदनो देवो यत्पादपंकजस्मरणम् ।

वासरमणिरिव तमसां राशिं नाशयति विघ्नानाम् ॥

सुमुखश्चैकदंतश्च कपिलो गजकर्णकः ।

लंबोदरश्च विकटो विघ्ननाशो गणाधिपः ॥१॥

धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचंद्रो गजाननः ।

द्वादशैतानि नामानि यः पठेत् शृणुयादपि ॥२॥

विद्यारंभे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।

संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥३॥

शुक्लांबरधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥४॥

नमस्तस्मै गणेशाय ब्रह्मविद्याप्रदायिने ।

यस्यागस्त्यायते नाम विघ्नसागरशोषणे ॥५॥

यन्नामग्रहणाद्देवा अपि मंगलमाप्नुवन् ।

ऋद्धिसिद्धयोः प्रदातारम् तं नमामि गजाननम् ॥६॥

श्रीगणेशस्तोत्राणि ॐ ९

प्रातःस्मरणम् ।

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ हेरंब उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते । सर्वदा सर्वतःसर्वविघ्नान्मां पाहि विघ्नप ॥ १ ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं मां प्रदाय स्वभक्तिमत् । स्वेक्षणाशक्तिराद्या ते दक्षिणा पातु मां सदा ॥ २ ॥ प्रातःस्मरामि गणनाथमनाथबंधुम् । सिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मम् । उदंडविघ्नपरिखंडनचंडदण्डम् । आखंडलादि-सुरनाथकवुंदवंद्यम् ॥ ३ ॥ प्रातर्नमामि चतुराननवंद्यमानम् । इच्छानुकूलमखिलं च वरं ददानम् । तं तुंदिलं द्विरसनप्रिय यज्ञसूत्रम् । पुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ ४ ॥ प्रातर्भजाम्यभयदं खलु भक्तशोकदावानलं गणविभुं वरकुंजरास्यम् । अज्ञानकाननविनाशनहव्यवाहम् । उत्साहवर्धनमहं सुतमीश्वरस्य ॥ ५ ॥ कराग्रे सत्प्रभा बुद्धिः कमला करमध्यगा । करमूले मयूरेशः प्रभाते कर-दर्शनम् ॥ ६ ॥ ज्ञानरूपवराहस्य पत्नि कर्मस्वरूपिणि । सर्वाधारे धरे नौमि पादस्पर्शं क्षमस्व मे ॥ ७ ॥ तारश्रीनर्मदादूर्वा-शमीमंदारमोदित । द्विरदास्य मयूरेश दुःस्वप्नहर पाहि माम् ॥ ८ ॥ वक्रतुंड महाकाय सूर्यकोटिसमप्रभ । निर्विघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥ ९ ॥ गणनाथसरस्वतीरविशुक्रबृहस्पतीन् । पञ्चैतानि स्मरेन्नित्यं वेदवाणीप्रवृत्तये ॥ १० ॥ विनायकं गुरुं भानुं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् । सरस्वतीं प्रणौम्यादौ सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ ११ ॥ अभीप्सितार्थसिद्धयर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नहरस्तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ १२ ॥ अगजाननपद्माकं गजाननमहर्निशं । अनेकदं तं भक्तानामेकदंतमुपास्महे ॥ १३ ॥ नमस्तस्मै गणेशाय यत्कंठः पुष्करायते । यदाभोगधनध्वान्तो नीलकण्ठस्य तांडवे ॥ १४ ॥ कार्यं मे सिद्धिमायातु प्रसन्ने त्वयि धातरि ॥ विघ्नानि नाशमायांतु सर्वाणि सुरनायक ॥ १५ ॥ नमस्ते विघ्नसंहर्त्रे नमस्ते ईप्सितप्रद । नमस्ते देवदेवेश नमस्ते गणनायक ॥ १६ ॥

इति प्रातःस्मरणम् ।

ॐ
सि
ॐ
स्व
ॐ
ॐ
अथ
तत्त्वमसि
हर्ताऽसि
ऋतं वचि
अव दा
पुरस्तात्
सर्वतो म
ब्रह्ममयः
विज्ञानम
सर्वं जग
निलो
अवस्था
नित्यम् ॥
विष्णुस्त्व
स्वरोम् ॥
अर्धेन्दुल
मध्यमरू
सन्धिः ॥
ॐ नै ग

श्रीमहागणपत्यथर्वशीर्षम् ।

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सर्वतःसर्वविघ्नान्मां पाहि
स्वेक्षणाशक्तिराद्या ते दक्षिणा
संदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मम् ।
वृंदवंद्यम् ॥ ३ ॥ प्रातर्नमामि
म् । तं तुंदिलं द्विरसनप्रिय
॥ प्रातर्भजाम्यभयदं खलु
नकाननविनाशनहव्यवाहम् ।
कमला करमध्यगा । करमूले
ने कर्मस्वरूपिणि । सर्वाधारे
शमीमंदारमोदित । द्विरदास्य
सूर्यकोटिसमप्रभ । निर्विघ्नं
वेशुक्रबृहस्पतीन् । पञ्चैतानि
ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् । सरस्वतीं
द्वयर्थं पूजितो यः सुरासुरैः ।
गणेशाय यत्कंठः पुष्करायते ।
मे सिद्धिमायातु प्रसन्ने त्वयि
॥ नमस्ते विघ्नसंहर्त्रे नमस्ते

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ॥
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ॥ १ ॥
ॐ स्वस्ति नऽइन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ॥
स्वस्ति नस्तार्क्ष्योऽरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ २ ॥
ॐ तन्मामवतु । तद्वक्तारमवतु । अवतु माम् । अवतु वक्तारमवतु वक्तारम् ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

अथ गणेश अथर्वशीर्षं व्याख्यास्यामः ॥ ॐ नमस्ते गणपतये ॥ त्वमेव प्रत्यक्षं
तत्त्वमसि ॥ त्वमेव केवलं कर्ताऽसि । त्वमेव केवलं धर्ताऽसि ॥ त्वमेव केवलं
हर्ताऽसि ॥ त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि ॥ त्वं साक्षादात्माऽसि नित्यम् ॥ १ ॥
ऋतं वच्मि ॥ सत्यं वच्मि ॥ २ ॥ अव त्वं माम् ॥ अव वक्तारम् ॥ अव श्रोतारम् ॥
अव दातारम् ॥ अव धातारम् ॥ अवानूचानमव शिष्यम् ॥ अव पश्चात्तात् ॥ अव
पुरस्तात् ॥ अवोत्तरात्तात् ॥ अव दक्षिणात्तात् ॥ अव चोर्ध्वात्तात् ॥ अवाधरात्तात् ॥
सर्वतो मां पाहि पाहि समन्तात् ॥ ३ ॥ त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्मयः ॥ त्वमानन्दमयस्त्वं
ब्रह्ममयः ॥ त्वं सच्चिदानन्दाद्वितीयोऽसि ॥ त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्माऽसि ॥ त्वं ज्ञानमयो
विज्ञानमयोऽसि ॥ ४ ॥ सर्वं जगदिदं त्वत्तो जायते ॥ सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति ॥
सर्वं जगदिदं त्वयि लयमेष्यति ॥ सर्वं जगदिदं त्वयि प्रत्येति ॥ त्वं भूमिरापोऽनलोऽ
निलो नभः ॥ त्वं चत्वारि वाक्पदानि ॥ ५ ॥ त्वं गुणत्रयातीतः ॥ त्वं
अवस्थात्रयातीतः ॥ त्वं देहत्रयातीतः ॥ त्वं कालत्रयातीतः ॥ त्वं मूलाधारस्थितोऽसि
नित्यम् ॥ त्वं शक्तित्रयात्मकः ॥ त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम् ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं
विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्मभूर्भुवः
स्वरोम् ॥ ६ ॥ गणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिं तदनन्तरम् ॥ अनुस्वारः परतरः ॥
अर्धेन्दुलसितम् ॥ तारेण ऋद्धम् एतत्तव मनुस्वरूपम् ॥ गकारः पूर्वरूपम् ॥ अकारो
मध्यमरूपम् ॥ अनुस्वारश्चान्तरूपम् ॥ बिन्दुरुत्तररूपम् ॥ नादः सन्धानम् ॥ संहिता
सन्धिः ॥ सैषा गणेशविद्या ॥ गणक ऋषिः ॥ निचृद्वायत्री छन्दः ॥ गणपतिर्देवता ॥
ॐ गं गणपतये नमः ॥ ७ ॥ एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि ॥ तन्नो दन्तिः

श्रीगणेशस्तोत्राणि ॐ ११

प्रचोदयात् ॥ ८ ॥ एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमंकुशधारिणम् ॥ रदं च वरदं हस्तैर्बिभ्राणं
मूषकध्वजम् ॥ रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम् ॥ रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः
सुपूजितम् ॥ भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम् ॥ आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः
पुरुषात्परम् ॥ एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः ॥ ९ ॥ नमो ब्रातपतये
नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्ननाशिने
शिवसुताय वरदमूर्तये नमः ॥ १० ॥ एतदथर्वशीर्षं योऽधीते ॥ स ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
स सर्वविघ्नेर्न बाध्यते ॥ स सर्वतः सुखमेधते ॥ स पञ्चमहापापात्प्रमुच्यते ॥
सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति ॥ प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति ॥
सायम्प्रातः प्रयुञ्जानो अपापो भवति ॥ सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति ॥
धर्मार्थकाममोक्षं च विन्दति ॥ इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न देयं ॥ यो यदि मोहाद्दास्यति ॥
स पापीयान् भवति ॥ सहस्रावर्तनात् ॥ यं यं काममधीते ॥ तं तमनेन साधयेत् ॥ ११ ॥
अनेन गणपतिमभिषिञ्चति ॥ स वाग्मी भवती ॥ चतुर्थ्यामनश्नजपति ॥ स
विद्यावान्भवति ॥ इत्यथर्वणवाक्यम् ॥ ब्रह्माद्यावरणं विद्यात् ॥ न बिभेति
कदाचनेति ॥ १२ ॥ यो दूर्वाकुरैर्यजति ॥ स वैश्रवणोपमो भवति ॥ यो लाजैर्यजति ॥
स यशवान् भवति ॥ स मेधावान्भवति ॥ यो मोदकसहस्रेण यजति ॥ स
वाञ्छितफलमवाप्नोति ॥ यः साज्यसमिद्धिर्यजति ॥ स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥
अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्राहयित्वा सूर्यवर्चस्वी भवति ॥ सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ
वा जप्त्वा ॥ सिद्धमन्त्रो भवति ॥ महाविघ्नात्प्रमुच्यते ॥ महादोषात्प्रमुच्यते ॥
महापापत्प्रमुच्यते ॥ स सर्वविद्धवति ॥ स सर्वविद्धवति य एवं वेद ॥
इत्युपनिषत् ॥ १३ ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ॥
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ॥ १ ॥
ॐ स्वस्ति नऽइन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ॥
स्वस्ति नस्तार्क्ष्योऽरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ २ ॥
ॐ तन्मामवतु । तद्वक्तारमवतु । अवतु माम् । अवतु वक्तारमवतु वक्तारम् ।
सहनाववतु । सहनौ भुनक्तु । सहवीर्यं करवावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु । मा विद्विषावहै ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

॥ रदं च वरदं हस्तैर्विभ्राणं
 ॥ रक्तगन्धानुलिसांगं रक्तपुष्पैः
 आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः
 नानां वरः ॥ ९ ॥ नमो व्रातपतये
 म्बोदरायैकदन्ताय विघ्ननाशिने
 धीते ॥ स ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
 स पञ्चमहापापात्रमुच्यते ॥
 मानो रात्रिकृतं पापं नाशयति ॥
 त्राधीयानोऽपविघ्नो भवति ॥
 न देयं ॥ यो यदि मोहाद्वास्यति ॥
 ते ॥ तं तमनेन साधयेत् ॥ ११ ॥
 चतुर्थ्यामनश्नजपति ॥ स
 रणं विद्यात् ॥ न बिभेति
 पमो भवति ॥ यो लाजैर्यजति ॥
 मोदकसहस्रेण यजति ॥ स
 स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥
 सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासत्रिधौ
 प्रमुच्यते ॥ महादोषात्रमुच्यते ॥
 सर्वविघ्नवति य एवं वेद ॥
 माक्षभिर्यजत्राः ॥
 यदायुः ॥ १ ॥
 पूषा विश्ववेदाः ॥
 बृहस्पतिर्दधातु ॥ २ ॥
 अवतु वक्तरमवतु वक्तरम् ॥
 ववहै ॥

अथ श्रीगणेशकवचम् ।

(गणेशपुराणांतर्गत)

श्रीगणेशाय नमः । गौर्युवाच ॥ एषोऽतिचपलो दैत्यान्बाल्येऽपि नाशयत्यहो । अग्रे
 किं कर्म कर्तेति न जाने मुनिसत्तम ॥ १ ॥ दैत्या नानाविधा दुष्टाः साधुदेवद्रुहः
 खलाः । अतोऽस्य कण्ठे किंचित्त्वं रक्षार्थं बद्धुमर्हसि ॥ २ ॥ मुनिरुवाच ॥ अथ
 ध्यानम् ध्यायेत्सिंहगतं विनायकममुं दिग्बाहुमाद्ये युगे । त्रेतायां तु मयूरवाहनममुं
 षड्बाहुकं सिद्धिदम् ॥ द्वापारे तु गजाननं युगभुजं रक्तांगरागं विभुम् । तुर्ये तु द्विभुजं
 सितांगरुचिरं सर्वार्थदं सर्वदा ॥ ३ ॥ अथ कवचम् विनायकः शिखां पातु परमात्मा
 परात्परः । अतिसुन्दरकायस्तु मस्तकं सुमहोत्कटः ॥ ४ ॥ ललाटे कश्यपः पातु भ्रूयुगं
 तु महोदरः । नयने भालचन्द्रस्तु गजास्यस्त्वोपल्लवौ ॥ ५ ॥ जिह्वां पातु गणक्रीडक्षिबुकं
 गिरिजामुतः । वाचं विनायकः पातु दन्तान् रक्षतु विघ्नहा ॥ ६ ॥ श्रवणौ पाशपाणिस्तु
 नासिकां चितितार्थदः । गणेशस्तु मुखं कंठं पातु देवो गणजयः ॥ ७ ॥ स्कन्धौ पातु
 गजस्कन्धः स्तनौ विघ्नविनाशनः । हृदयं गणनाथस्तु हेरंबो जठरं महान् ॥ ८ ॥ धराधरः
 पातु पार्श्वौ पृष्ठं विघ्नहरः शुभः । लिंगं गुह्यं सदा पातु वक्रतुण्डो महाबलः ॥ ९ ॥
 गणक्रीडो जानुजंघे ऊरू मंगलमूर्तिमान् । एकदंतो महाबुद्धिः पादौ गुल्फौ
 सदाऽवतु ॥ १० ॥ क्षिप्रप्रसादनो बाहू पाणी आशाप्रपूरकः । अंगुलीश्च नखान्यातु
 पद्महस्तोऽरिनाशनः ॥ ११ ॥ सर्वाङ्गानि मयूरेशो विश्वव्यापी सदाऽवतु । अनुक्तमपि
 यत्स्थानं धूमकेतुः सदाऽवतु ॥ १२ ॥ आमोदस्त्वग्रतः पातु प्रमोदः पृष्ठतोऽवतु ।
 प्राच्यां रक्षतु बुद्धीश आग्नेय्यां सिद्धिदायकः ॥ १३ ॥ दक्षिणस्यामुमापुत्रो नैर्ऋत्यां
 तु गणेश्वरः । प्रतीच्यां विघ्नहर्ताऽव्याध्यायव्यां गजकर्णकः ॥ १४ ॥ कौबेर्यां निधिपः
 पायादीशान्यामीशनन्दनः । दिवाऽव्यादेकदन्तस्तु रात्रौ संध्यासु विघ्नहृत् ॥ १५ ॥
 राक्षसासुरवेतालग्रहभूतपिशाचतः । पाशाङ्कुशधरः पातु रजःसत्त्वतमः स्मृतिः ॥ १६ ॥
 ज्ञानं धर्मं च लक्ष्मीं च लज्जां कीर्तिं तथा कुलम् । वपुर्धनं च धान्यं च गृहान्दाराः
 सुतान् सखीन् ॥ १७ ॥ सर्वायुधधरः पौत्रान् मयूरेशोऽवतात्सदा । कपिलोऽजाविकं
 पातु गजाश्वान् विकटोऽवतु ॥ १८ ॥ भूर्जपत्रे लिखित्वेदं यः कण्ठे धारयेत्सुधीः ।
 न भयं जायते तस्य यक्षरक्षःपिशाचतः ॥ १९ ॥ त्रिसंध्यं जपते यस्तु वज्रसारतनुर्भवेत् ।
 यात्राकाले पठेद्यस्तु निर्विघ्नेन फलं लभेत् ॥ २० ॥ युद्धकाले पठेद्यस्तु विजयं प्राप्नुयात्
 द्रुतम् । मारणोच्चाटनाकर्ष - स्तंभमोहनकर्मणि ॥ २१ ॥ सप्तवारं जपेदेतद्दिनाना-

मेकविंशतिम्। तत्तत्फलमवाप्नोति साधको नात्र संशयः ॥ २२ ॥ एकविंशतिवारं च पठेत्तावद्दिनानि यः। कारागृहगतं सद्यो राज्ञा वध्यं च मोचयेत् ॥ २३ ॥ राजदर्शनवेलायां पठेदेतत्त्रिवारतः। स राजानं वशं नीत्वा प्रकृतीश्व सभां जयेत् ॥ २४ ॥ इदं गणेशकवचं कश्यपेन समीरितम्। मुद्रलाय च तेनाथ मांडव्याय महर्षये ॥ २५ ॥ मह्यं स प्राह कृपया कवचं सर्वसिद्धिदम्। न देयं भक्तिहीनाय देयं श्रद्धावते शुभम् ॥ २६ ॥ यस्यानेन कृता रक्षा न बाधाऽस्य भवेत्कचित्। राक्षसासुरवेतालदैत्य-दानवसंभवा ॥ २७ ॥

इति श्रीगणेशपुराणे गणेशकवचं संपूर्णम्।

अथ श्रीगणेशभुजंगप्रयातम्।

श्रीगणेशाय नमः। रणत्क्षुद्रघंटानिनादाभिरामं चलत्तांडवोदंडवत्पद्मतालम्। लसतुंदिलाङ्गोपरिव्यालहारं गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ १ ॥ ध्वनिध्वंसवीणालयो-ल्लासिवक्त्रं स्फुरच्छुंडदंडोल्लसद्वीजपूरम्। गलदर्पसौगंध्यलोलालिमालं गणाधीश-मीशानसूनुं तमीडे ॥ २ ॥ प्रकाशज्जपारक्तरत्नप्रसूनप्रवालप्रभातारुणज्योतिरेकम्। प्रलम्बोदरं वक्रतुंडैकदंतं गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ३ ॥ विचित्रस्फुरद्रत्नमाला-किरीटं किरीटोल्लसच्चन्द्रेखाविभूषम्। विभूषैकभूषं भवध्वंसहेतुं गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ४ ॥ उदञ्चदभुजावल्लरीदृश्यमूलोच्चलद्भूलताविभ्रमभ्राजदक्षम्। मरुत्सुंदरी-चामरैः सेव्यमानं गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ५ ॥ स्फुरन्निष्ठुरालोलपिक्काक्षितारं कृपाकोमलोदारलीलावतारम्। कलाबिंदुगं गीयते योगिवर्यैर्गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ६ ॥ यमेकाक्षरं निर्मलं निर्विकल्पं गुणातीतमानन्दमाकारशून्यम्। परं पारमोङ्कारमाम्नायगर्भं वदन्ति प्रगल्भं पुराणं तमीडे ॥ ७ ॥ चिदानन्दसान्द्राय शांताय तुभ्यं नमो विश्वकर्त्रे च हर्त्रे च तुभ्यम्। नमोऽनन्तलीलाय कैवल्यभासे नमोविश्वबीज प्रसीदेशसूनो ॥ ८ ॥ इमं सुस्तवं प्रातरुत्थाय भक्त्या पठेद्यस्तु मर्त्यो लभेत्सर्वकामान्। गणेशप्रसादेन सिद्धयन्ति वाचो गणेशे विभौ दुर्लभं किं प्रसन्ने ॥ ९ ॥

इति श्रीमत्-शङ्कराचार्यकृतं गणेशभुजंगप्रयातस्तोत्रं संपूर्णम्।

अथ शनैश्च

विष्णुरुवाच ।
लम्बोदरः स्वयम्
च सारभूतमिदं
मन्त्रो ललाटं मे
तालुकं पातु
पातु नसिकाम् ।
जित्वां पातु मे
ॐ ह्रीं ह्रीं वि
स्वाहा स्कंधं
ह्रीं हीमिति
विघ्ननिघ्नकृत्
विघ्नेशो नैर्ऋत
कृष्णस्यांशश्चोत्
चोर्ध्वतः । अप
पातु मां योगि
नाम कवचं प
विनीताय मह्यं
परं वरं सर्वप
कण्ठे वा दक्षि
च । ग्रहेन्द्रक
भजेच्छंकरात्

इति श्री

॥ २२ ॥ एकविंशतिवारं च
॥ २३ ॥ राजदर्शनवेलायां
॥ २४ ॥ इदं गणेशकवचं
॥ २५ ॥ मह्यं स ग्राह
श्रद्धावते शुभम् ॥ २६ ॥
॥ राक्षसासुरवेतालदैत्य-

संपूर्णम् ।

तम् ।

वलत्तांडवोद्वन्तपद्मतालम् ।
॥ १ ॥ ध्वनिध्वंसवीणालयो-
लोलालिमालं गणाधीश-
वालप्रभातारुणज्योतिरेकम् ।
॥ २ ॥ विचित्रस्फुरद्रत्नमाला-
वन्सहेतुं गणाधीशमीशानसूनुं
भ्रमभ्राजदक्षम् । मरुत्सुंदरी-
स्फुरन्निष्ठुरालोलपिक्काक्षितारं
योगिवर्यैर्गणाधीशमीशानसूनुं
तमानन्दमाकारशून्यम् । परं
॥ चिदानन्दसान्द्राय शांताय
य कैवल्यभासे नमोविश्वबीज
स्तु मर्त्यो लभेत्सर्वकामान् ।
प्रसन्ने ॥ ९ ॥

गातस्तोत्रं संपूर्णम् ।

अथ शनैश्चरं विष्णुनोपदिष्टं संसारमोहनं गणेशकवचम् ।

विष्णुरुवाच ॥ संसारमोहनस्यास्य कवचस्य प्रजापतिः । ऋषिश्छंदश्च बृहती देवो
लम्बोदरः स्वयम् ॥ १ ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः । सर्वेषां कवचानां
च सारभूतमिदं मुने ॥ २ ॥ ॐ गं हुं श्रीगणेशाय स्वाहा मे पातु मस्तकम् । द्वात्रिंशदक्षरो
मन्त्रो ललाटं मे सदाऽवतु ॥ ३ ॥ ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं गमिति च संततं पातु लोचनम् ।
तालुकं पातु विघ्नेशः संततं धरणीतले ॥ ४ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं क्लीमिति च संततं
पातु नसिकाम् । ॐ गौं गं शूर्पकर्णाय स्वाहा पात्वधरं मम ॥ ५ ॥ दन्तानि तालुकां
जिह्वां पातु मे षोडशाक्षरः ॥ ६ ॥ ॐ लं श्रीं लम्बोदरायेति स्वाहा गण्डं सदाऽवतु ।
ॐ क्लीं ह्रीं विघ्ननाशाय स्वाहा कर्णं सदाऽवतु ॥ ७ ॥ ॐ श्रीं गं गजाननायेति
स्वाहा स्कंधं सदाऽवतु । ॐ ह्रीं विनायकायेति स्वाहा पृष्ठं सदाऽवतु ॥ ८ ॥ ॐ
क्लीं ह्रीमिति कंकालं पातु वक्षःस्थलं च गम् । करौ पादौ सदा पातु सर्वाङ्गं
विघ्ननिघ्नकृत् ॥ ९ ॥ प्राच्यां लम्बोदरः पातु आग्नेय्यां विघ्ननायकः । दक्षिणे पातु
विघ्नेशो नैर्ऋत्यां तु गजाननः ॥ १० ॥ पश्चिमे पार्वतीपुत्रो वायव्यां शंकरात्मजः ।
कृष्णस्यांशश्चोत्तरे च परिपूर्णतमस्य च ॥ ११ ॥ ऐशान्यामेकदन्तश्च हेरम्बः पातु
चोर्ध्वतः । अधो गणाधिपः पातु सर्वपूज्यश्च सर्वतः ॥ १२ ॥ स्वप्ने जागरणे चैव
पातु मां योगिनां गुरुः ॥ १३ ॥ इति ते कथितं वत्स सर्वमन्यौघविग्रहम् । संसारमोहनं
नाम कवचं परमाद्भुतम् ॥ १४ ॥ श्रीकृष्णेन पुरा दत्तं गोलोके रासमण्डले । वृन्दावने
विनीताय मह्यं दिनकरात्मज ॥ १५ ॥ मया दत्तं च तुभ्यं च यस्मै कस्मै न दास्यसि ।
परं वरं सर्वपूज्यं सर्वतारणम् ॥ १६ ॥ गुरुमभ्यर्च्य विधिवत् कवचं धारयेत्तु यः ।
कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ सोऽपि विष्णुर्न संशयः ॥ १७ ॥ अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि
च । ग्रहेन्द्रकवचस्यास्य कलां नार्हति षोडशीम् ॥ १८ ॥ इदं कवचमज्ञात्वा यो
भजेच्छंकरात्मजम् । शतलक्षप्रजप्तोऽपि न मन्त्रः सिद्धिदायकः ॥ १९ ॥

इति श्रीब्रह्मवैवर्ते गणपतिखंडे, संसारमोहनं गणेशकवचं संपूर्णम् ।

अथ श्रीगणेशमहिम्नः स्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नमः । अनिर्वाच्यं रूपं स्तवननिकरो यत्र गलित— । स्तथा वक्ष्ये
स्तोत्रं प्रथमपुरुषस्यात्र महतः ॥ यतो जातं विश्वं स्थितमपि सदा यत्र विलयः ।
स कीदृगीर्वाणः सुनिगमनुतः श्रीगणपतिः ॥ १ ॥ गणेशं गाणेशाः शिवमिति च
शैवाश्च विबुधा । रविं सौरा विष्णुं प्रथमपुरुषं विष्णुभजकाः ॥ वदन्त्येकं शाक्ता
जगदुदयमूलां परशिवाम् । न जाने किं तस्मै नम इति परं ब्रह्म सकलम् ॥ २ ॥
तथेशं योगज्ञा गणपतिमिमं कर्म निखिलम् । समीमांसा वेदांतिन इति परं ब्रह्म
सकलम् ॥ अजां सांख्यो ब्रूते सकलगुणरूपां च सततं । प्रकर्तारं न्यायस्त्वथ जगति
बौद्धा धियमिति ॥ ३ ॥ कथं ज्ञेयो बुद्धेः परतर इयं बाह्यसरणि— । र्यथा धीर्यस्य
स्यात्स च तदनुरूपो गणपतिः ॥ महत्कृत्यं तस्य स्वयमपि महान् सूक्ष्ममणुवत् ।
ध्वनिज्योतिर्बिन्दुर्गगनसदृशः किं च सदसत् ॥ ४ ॥ अनेकास्योऽ-
पाराक्षिकरचरणोऽनंतहृदयः । तथा नानारूपो विविधवदनः श्रीगणपतिः ॥ अनंताह्वः
शक्त्या विविधगुणकर्मैकसमये । त्वसंख्यातानंताभिमतफलदोऽनेकविषये ॥ ५ ॥ न
यस्यान्तो मध्यो न च भवति चादिः सुमहताम् । अलिप्तः कृत्वेत्थं सकलमपि
'खं' वत्स च पृथक् ॥ स्मृतः संस्मर्तृणां सकलहृदयस्थः प्रियकरः । नमस्तस्मै
देवाय सकलसुरवंद्याय महते ॥ ६ ॥ गणेशाद्यं बीजं दहनवनितापल्लवयुतम् ।
मनुष्यैर्कार्णोऽयं प्रणवसहितोऽभीष्टफलदः ॥ सबिंदुश्चांगाद्यां गणकरुषिच्छंदोऽस्य च
निचृत् । स देवः प्राग्बीजं विपदपि च शक्तिर्जपकृताम् ॥ ७ ॥ गकारो हेरंबः सगुण
इति पुंनिर्गुणमयो । द्विधाऽप्येको जातः प्रकृतिपुरुषो ब्रह्म हि गणः ॥ स
चेशश्चोत्पत्तिस्थितिलयकरोऽयं प्रथमको । यतो भूतं भव्यं भवति पतिरीशो
गणपतिः ॥ ८ ॥ गकारः कंठोर्ध्वं गजमुखसमो मर्त्यसदृशो । णकारः कंठाधो
जठरसदृशाकार इति च ॥ अधोभागः कट्यां चरण इति हीशोऽस्य च तनुर्विभातीत्यं
नाम त्रिभुवनसमं भूर्भुवः सुवः ॥ ९ ॥ गणेशेति त्र्यर्णात्मकमपि वरं नाम सुखदं ।
सकृत्प्रोच्चैरुच्चारितमिति नृभिः पावनकरम् ॥ गणेशस्यैकस्य प्रतिजपकास्यास्य सुकृतम् । न
विज्ञातो नाम्नः सकलमहिमा कीदृशविधः ॥ १० ॥ गणेशेत्याह्वां यः प्रवदति मुहुस्तस्य
पुरतः । प्रपश्यंस्तद्वक्त्रं स्वयमपि गणस्तिष्ठति तदा ॥ स्वरूपस्य ज्ञानं त्वमुक इति
नाम्नाऽस्य भवति । प्रबोधः सुप्तस्य त्वखिलमिह सामर्थ्यममुना ॥ ११ ॥ गणेशो
विश्वेऽस्मिन्स्थित इह च विश्वं गणपतौ । गणेशो यत्रास्ते धृतिमति-रमैश्वर्यमखिलम् ॥

समुक्तं नामैवं
क्षणसमम् ॥ १२ ॥
भवति सहसा
गणपतिभिरं
मंगलनिधिर्ब्रह्मा
शिवसुतोऽयं
सकलविराजितः
शुक्रोः गुरुदुबुध
मुखं वह्निः
मदनः ॥ १३ ॥
सकलम् ॥ १४ ॥
भाति बुधशर
मतिस्तिरगा
विविधनुतिभिः
क्रीडामोदप्रमद
मनुवागधृतिः
तिष्ठत्यनिमिषदु
मृगाङ्कास्या
मुदः पारो न
विमलम् ॥ १५ ॥
बलिविजयक
मुक्तोऽत्रिभुवन
श्रीमानाद्यो
स्थितो भूत्वो
विबुधैः नतस्ते
पुरुषैः ॥ १६ ॥
मुद्गलमुखा ।
सर्वत्र गदितं
काश्चिद्गतोश्छ

स्तोत्रम् ।

यत्र गलित—। स्तथा वक्ष्ये
थेतमपि सदा यत्र विलयः ।
णेशं गाणेशाः शिवमिति च
गुभजकाः ॥ वदन्त्येकं शाक्ता
इति परं ब्रह्म सकलम् ॥ २ ॥
ांसा वेदांतिन इति परं ब्रह्म
। प्रकर्तारं न्यायस्त्वथ जगति
बाह्यसरणि—। यथा धीर्यस्य
वयमपि महान् सूक्ष्ममणुवत् ।
सत् ॥ ४ ॥ अनेकास्योऽ-
दनः श्रीगणपतिः ॥ अनन्ताहवः
ततफलदोऽनेकविषये ॥ ५ ॥ न
अलिप्तः कृत्वेत्थं सकलमपि
दयस्थः प्रियकरः । नमस्तस्मै
बीजं दहनवनितापल्लवयुतम् ।
गाद्यां गणकक्रषिच्छंदोऽस्य च
म् ॥ ७ ॥ गकारो हेरंबः सगुण
रूपो ब्रह्म हि गणः ॥ स
तं भव्यं भवति पतिरीशो
तेर्त्यसदृशो । गकारः कंठाधो
ते हीशोऽस्य च तनुर्विभातीत्यं
र्गात्मकमपि वरं नाम सुखदं ।
प्रतिजपकरस्यास्य सुकृतम् । न
शेत्याह्वां यः प्रवदति मुहुस्तस्य
स्वरूपस्य ज्ञानं त्वमुक इति
सामर्थ्यममुना ॥ ११ ॥ गणेशो
स्ते धृतिमति-रमैश्वर्यमखिलम् ॥

समुक्तं सामैकं गणपतिपदं मंगलमयम् । तदेकाग्रं दृष्टे सकलविबुधास्ये-
क्षणसमम् ॥ १२ ॥ बहुक्लेशैर्व्याप्तः स्मृत उत गणेशश्च हृदये । क्षणात्क्लेशास्मिक्तो
भवति सहसा त्वभ्रचयवत् ॥ वने विद्यारम्भे युधि रिपुभये कुत्र गमने । प्रवेशे प्राणास्ते
गणपतिपदे निजशुभे विशति ॥ १३ ॥ गणाध्यक्षो ज्येष्ठः कपिलः अपसे
मंगलनिधिर्दयालुर्हेरंबो वरद इति चिंतामणिरजः । वरानीशो दुर्धर्षप्रबदननामा
शिवसुतो । मयूरेशो गौरीतनय इति नामानि प्रठति ॥ १४ ॥ महेशोऽयं विष्णुः
सकविरविरिन्दुः कमलजः । क्षितिस्तोयं वह्निः शसन इति खं त्वद्विरुद्धः । कुजस्तारः
शुक्रो गुरुर्दुबुधोऽगुश्च धनदोऽथमः पाशी काव्यः शनिरखिलरूपो गणपतिः ॥ १५ ॥
मुखं वह्निः पादौ हस्तिपि विधाता प्रजननम् । रविर्नेत्रे चंद्रो हृदयमपि कामोऽस्य
मद्भनः ॥ करौ शक्रः कट्यामवनिरुदरं भाति दशनं । गणेशस्यासन्वै क्रतुमयवपुश्चैव
सकलम् ॥ १६ ॥ अनर्घ्यालंकारैरुणवसमैर्भूषिततनुः । कर्यद्रास्यः सिंहासनमुपगतो
भाति बुधराट् ॥ स्मितास्यातन्मध्येऽप्युदितरविर्बिंबोपमरुचिः । स्थिता सिद्धिर्ब्रह्म
मतिस्तिरगाः कामरकरा ॥ १७ ॥ समन्तात्तस्यासन्नं प्रवरमुनिसिद्धाः सुरगणाः । प्रशंसंतीत्यग्रे
विविधनुतिभिः साञ्जलिपुटाः ॥ बिडौजाद्यैर्ब्रह्मादिभिरनुवृत्तो भक्तनिकैर्गण-
क्रीडामोदप्रमदविकटाद्यैः सहचरैः ॥ १८ ॥ वशित्वाद्यष्टाष्टादशदिगखिलाल्लोल-
मनुवाग्धृतिः पादूः खड्गोजनरसबलाः सिद्धय इमाः ॥ सदा पृष्ठे
तिष्ठन्त्यनिमिषदृशस्तन्मुखलया गणेशं सेवन्तेऽप्यतिनिकटसुपायनकराः ॥ १९ ॥
मृगाङ्कास्या रम्भाप्रभृतिर्गणिका यस्य पुरतः । सुसंगीतं कुर्वत्यपि कुतुकगंधर्वसहिताः ॥
मुद्गः पारो नात्रैवुपमपदे दीर्घगलिताः स्थितं जातं चित्तं चरणमवलोक्यास्य
विमलम् ॥ २० ॥ हरेणायं ध्यातस्त्रिपुरमथने चासुखधे । गणेशः पार्वत्या
बल्लिविजयकालेऽपि हरिणम् ॥ विधात्रा संसृष्टावुरगपतिना क्षोणिधरणे । नरैः सिद्धौ
मुक्तौ त्रिभुवनजये पुष्पधनुषा ॥ २१ ॥ अयं सुप्रासादे सुदः इव निजानंदभुवने । महान्
श्रीमान्नाद्यो लघुतरगृहे रंकसदृशः ॥ शिवद्वारे द्वयस्थो नृपः इव सदा भूपतिगृहे ।
स्थितो भूत्वोन्माङ्के शिशुगणपतिर्लालनपरः ॥ २२ ॥ अमुष्मिन्संतुष्टे गजवदन एवापि
विबुधैः । ततस्ते संतुष्टास्त्रिभुवनगताः स्युर्बुधगणाः ॥ दयालुर्हेरंबो न च भवति यस्मिंश्च
पुरुषे । तथा सर्वं तस्मै प्रजननमतः सांद्रतमसि ॥ २३ ॥ वरेण्यो भूशुंभिर्भृगुरूकुजा
मुद्रलमुखा । ह्योपारास्तदभक्ता जपहवनपूजास्तुतिपराः ॥ गणेशोऽयं भक्तप्रिय इति च
सर्वत्र गदितं । विभक्तिर्यत्रास्ते स्वयमपि सदा तिष्ठति गणः ॥ २४ ॥ मुदः
काश्चिद्दातोश्छदविलिखिता वापि दृषदः । स्मृता व्याजान्मूर्तिः पथि यदि बहिर्येन

सहसा ॥ अशुद्धोऽद्धा द्रष्टा प्रवदति तदाह्वां गणपते। श्रुता शुद्धो मर्त्यो भवति
दुरिताद्विस्मय इति ॥ २५ ॥ बहिर्द्वास्स्योर्ध्वं गजवदनवर्षेधनमयं। प्रशस्तं वा कृत्वा
विविधकुशलैस्तत्र निहतम् ॥ प्रभावात्तन्मूर्त्या भवति सदनं मंगलमयम्।
विलोक्यानंदस्तां भवति जगतो विस्मय इव ॥ २६ ॥ सिते भाद्रे मासे प्रतिशरदि
मध्याह्नसमये। मृदो मूर्तिं कृत्वा गणपतितिथौ हुंढिसदृशीम् ॥ समर्चन्नुत्साहः प्रभवति
महान् सर्वसदने। विलोक्यानंदस्तां प्रभवति नृणां विस्मय इव ॥ २७ ॥ तथा ह्येकः
श्लोको वरयति महिम्नो गणपतेः। कथं स श्लोकेऽस्मिन् स्तुत इति भवेत्संप्रपठिते ॥
स्मृतं नामास्यैकं सकृदिदमनंताह्वयसमं। यतो यस्यैकस्य स्तवनसदृशं
नान्यदपरम् ॥ २८ ॥ गजवदन विभो यद्वर्णितं वैभवं ते। त्विह जनुषि ममेत्थं चारु
तद्दर्शयाशु ॥ त्वमसि च करुणायाः सागरः कृत्स्नदाताप्यति तव भृतकोऽहं सर्वदा
चिंतकोऽस्मि ॥ २९ ॥ सुस्तोत्रं प्रपठतु नित्यमेतदेवम्। स्वानंदं प्रति गमनेऽप्ययं
सुमार्गः ॥ संचिन्त्यं स्वमनसि तत्पदारविन्दम्। स्थाप्याग्रे स्तवनफलं नतीः
करिष्ये ॥ ३० ॥ गणेशदेवस्य माहात्म्यमेतद् यः श्रावयेद्वापि पठेच्च तस्य। क्लेशा
लयं यान्ति लभेच्च शीघ्रं स्त्रीपुत्रविद्यार्थगृहं च मुक्तिम् ॥ ३१ ॥

इति श्रीपुष्पदन्तविरचितं श्रीगणेशमहिम्नःस्तोत्रं संपूर्णम्।

अथ संकष्टनाशनगणेशस्तोत्रम्।

श्रीगणेशाय नमः। नारद उवाच। प्रणम्य शिरसा देवं गौरीपुत्रं विनायकम्।
भक्तावासं स्मरेन्नित्यमायुः कामार्थसिद्धये ॥ १ ॥ प्रथमं वक्रतुण्डं च एकदंतं द्वितीयकम्।
तृतीयं कृष्णपिङ्गाक्षं गजवक्त्रं चतुर्थकम् ॥ २ ॥ लम्बोदरं पंचमं च षष्ठं विकटमेव
च। सप्तमं विघ्नराजेंद्रं धूम्रवर्णं तथाष्टकम् ॥ ३ ॥ नवमं भालचन्द्रं च दशमं तु
विनायकम्। एकादशं गणपतिं द्वादशं तु गजाननम् ॥ ४ ॥ द्वादशैतानि नामानि त्रिसंध्यं
यः पठेन्नरः। न च विघ्नभयं तस्य सर्वसिद्धिकरं प्रभोः ॥ ५ ॥ विद्यार्थी लभते
विद्यां धनार्थी लभते धनम्। पुत्रार्थी लभते पुत्रान्मोक्षार्थी लभते गतिम् ॥ ६ ॥
जपेद्गणपतिस्तोत्रं षड्भिर्मासैः फलं लभेत्। संवत्सरेण सिद्धिं च लभते नात्र
संशयः ॥ ७ ॥ अष्टभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च लिखित्वा यः समर्पयेत्। तस्य विद्या भवेत्सर्वा
गणेशस्य प्रसादतः ॥ ८ ॥

इति श्रीनारदपुराणे संकष्टनाशनं गणेशस्तोत्रं संपूर्णम्॥

श्रीगणेशाय
शुक्राचार्य
स्मरामि देव
महागणपति
एकाक्षरं प
शुक्लांबरं
रक्तांबरं र
कृष्णांबरं
पीतांबरं प
नीलांबरं न
धूम्रांबरं ध
सर्वांबरं स
भद्रजातं च
यः पठेत्
भविष्यति

नमोऽस्तु
गुरुदराय
विश्वमूलाय
एकदंताय
शरणं भव
ते सर्वे तव

श्रुता शुद्धो मर्त्यो भवति
 धनमयं। प्रशस्तं वा कृत्वा
 वति सदनं मंगलमयम्।
 सिते भाद्रे मासे प्रतिशरदि
 गीम्॥ समर्चन्नुत्साहः प्रभवति
 मय इव॥ २७॥ तथा होकः
 न् स्तुत इति भवेत्संप्रपठिते॥
 यस्यैकस्य स्तवनसदृशं
 ॥ त्विह जनुषि ममेत्थं चारु
 ताप्यति तव भृतकोऽहं सर्वदा
 ॥ स्वानंदं प्रति गमनेऽप्ययं
 स्थाप्याग्रे स्तवनफलं नतीः
 येद्वापि पठेच्च तस्य। क्लेशा
 ॥ ३१॥
 नःस्तोत्रं संपूर्णम्।

स्तोत्रम्।

रसा देवं गौरीपुत्रं विनायकम्।
 वक्रतुण्डं च एकदंतं द्वितीयकम्।
 म्बोदरं पंचमं च षष्ठं विकटमेव
 नवमं भालचन्द्रं च दशमं तु
 ४॥ द्वादशीतानि नामानि त्रिसंध्यं
 र प्रभोः॥ ५॥ विद्यार्थी लभते
 गान्मोक्षार्थी लभते गतिम्॥ ६॥
 वत्सरेण सिद्धिं च लभते मात्र
 समर्पयेत्। तस्य विद्या भवेत्सर्वा

गेशस्तोत्रं संपूर्णम्॥

त्राणि

ऋणमोचनमहागणपतिस्तोत्रम्।

श्रीगणेशायनमः॥ ॐ अस्य श्रीऋणमोचनमहागणपतिस्तोत्रमंत्रस्य भगवान्
 शुक्राचार्यऋषिः ऋणमोचनगणपतिर्देवता ऋणमोचनार्थे जपे विनियोगः॥ ॐ
 स्मरामि देवदेवेशं वक्रतुण्डं महाबलं॥ महाविघ्नहरं सौम्यं नमामि ऋणमुक्तये॥ १॥
 महागणपतिं देवं महासत्त्वं महाबलं॥ महाविघ्नहरं सौम्यं नमामि ऋणमुक्तये॥ २॥
 एकाक्षरं एकदंतं एकब्रह्मसनातनं॥ एकमेवारद्वितीयं च नमामि ऋणमुक्तये॥ ३॥
 शुक्लांबरं शुक्लवर्णं शुक्लगंधानुलेपनं॥ सर्वशुक्लमयं देवं नमामि ऋणमुक्तये॥ ४॥
 रक्तांबरं रक्तवर्णं रक्तगंधानुलेपनं॥ रक्तपुष्पैः पूज्यमानं नमामि ऋणमुक्तये॥ ५॥
 कृष्णांबरं कृष्णवर्णं कृष्णगंधानुलेपनं॥ कृष्णपुष्पैः पूज्यमानं नमामि ऋणमुक्तये॥ ६॥
 पीतांबरं पीतवर्णं पीतगंधानुलेपनं॥ पीतपुष्पैः पूज्यमानं नमामि ऋणमुक्तये॥ ७॥
 नीलांबरं नीलवर्णं नीलगंधानुलेपनं॥ नीलपुष्पैः पूज्यमानं नमामि ऋणमुक्तये॥ ८॥
 धूम्रांबरं धूम्रवर्णं धूम्रगंधानुलेपनं॥ धूम्रपुष्पैः पूज्यमानं नमामि ऋणमुक्तये॥ ९॥
 सर्वांबरं सर्ववर्णं सर्वगंधानुलेपनं॥ सर्वपुष्पैः पूज्यमानं नमामि ऋणमुक्तये॥ १०॥
 भद्रजातं च रूपं च पाशांकुशधरं शुभं॥ सर्वविघ्नहरं देवं नमामि ऋणमुक्तये॥ ११॥
 यः पठेत् ऋणहरस्तोत्रं प्रातःकाले शुचिर्नरः॥ षण्मासाभ्यन्तरे चैव ऋणच्छेदो
 भविष्यति॥ १२॥

इति श्रीब्रह्मांडपुराणे ऋणमोचनमहागणपतिस्तोत्रं संपूर्णम्।

श्रीसन्तानगणपतिस्तोत्रम्।

नमोऽस्तु गणनाथाय सिद्धिबुद्धियुताय च॥ सर्वप्रदाय देवाय पुत्रवृद्धिप्रदाय च॥ १॥
 गुरुदराय गुर्वे गोप्त्रे गुह्यसिताय ते॥ गोप्याय नोदिताशेषभुवनाय चिदात्मने॥ २॥
 विश्वमूलाय भव्याय विश्वसृष्टिकराय ते॥ नमो नमस्ते सत्याय सत्यपूर्णाय शुण्डिने॥ ३॥
 एकदंताय शुद्धाय सुमुखाय नमो नमः॥ प्रपन्नजनपालाय प्रकृतार्तिविनाशिने॥ ४॥
 शरणं भव देवेश सन्ततिं सुबुद्धां कुरु॥ भविष्यन्ति च ये पुत्रा मत्कुले गणनायक॥ ५॥
 ते सर्वे तव पूजार्थे निरताः स्युर्वीरौ मतः॥ पुत्रप्रदमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम्॥ ६॥

इति सन्तानगणपतिस्तोत्रं संपूर्णम्।

अथ ऋषिप्रणीतो गणपतिस्तवः ।

श्रीगणेशाय नमः । ऋषिरुवाच । अजं निर्विकल्पं निराकारमेकं ।
निरानन्दमानन्दमद्वैतपूर्णम् ॥ परं निर्गुणं निर्विशेषं निरीहम् । परब्रह्मरूपं गणेशं
भजेम ॥ १ ॥ गुणातीतमानं चिदानन्दरूपं । चिदाभासकं सर्वगं ज्ञानगम्यम् ॥
मुनिध्येयमाकाशरूपं परेशम् । परब्रह्मरूपं गणेशं भजेम ॥ २ ॥ जगत्कारणं
कारणज्ञानरूपम् । सुरादिं सुखादिं गणेशं गुणेशम् ॥ जगद्व्यापिनं विश्ववन्द्यं सुरेशम् ।
परब्रह्मरूपं गणेशं भजेम ॥ ३ ॥ रजोयोगतो ब्रह्मरूपं श्रुतिज्ञम् । सदा कार्यसक्तं
हृदाऽचिन्त्यरूपम् ॥ जगत्कारणं सर्वविद्यानिदानम् । परब्रह्मरूपं गणेशं नताः स्मः ॥ ४ ॥
सदा सत्ययोग्यं मुदा क्रीडमानं । सुरारीन् हरन्तम् जगत्पालयन्तम् ॥ अनेकावतारं
निजज्ञानहारम् । सदा विश्वरूपं गणेशं नमामः ॥ ५ ॥ तमोयोगिनं रुद्ररूपं त्रिनेत्रम् ।
जगद्धारकं तारकं ज्ञानहेतुम् ॥ अनेकागमैः स्वं जनं बोधयन्तम् । सदा सर्वरूपं गणेशं
नमामः ॥ ६ ॥ नमः स्तोमहारं जनाज्ञानहारम् । त्रयीवेदसारं परब्रह्मसारम् । मुनिज्ञानकारं
विदूरे विकारम् । सदा ब्रह्मरूपं गणेशं नमामः ॥ ७ ॥ निजैरोषधीस्तर्पयन्तं कराद्यैः ।
सुरौघान्कलाभिः सुधाम्नाविणीभिः । दिनेशांशुसंतापहारं द्विजेशम् । शशांकस्वरूपं गणेशं
नमामः ॥ ८ ॥ प्रकाशस्वरूपं नमो वायुरूपम् । विकारादिहेतुं कलाभारभूतम् ॥
अनेकक्रियानेकशक्तिस्वरूपम् । सदा शक्तिरूपं गणेशं नमामः ॥ ९ ॥ प्रधानस्वरूपं
महत्तत्त्वरूपम् । धराचारिरूपम् दिगीशादिरूपम् ॥ असत्सत्स्वरूपं जगद्धेतुरूपम् । सदा
विश्वरूपं गणेशं नताः स्मः ॥ १० ॥ त्वदीये मनः स्थापयेदंघ्रियुग्मे । जनो
विघ्नसंघातपीडां लभेत ॥ लसत्सूर्यबिम्बे विशाले स्थितोऽयम् । जनो ध्वान्तपीडां
कथं वा लभेत ॥ ११ ॥ वयं भ्रामिताः सर्वथाऽज्ञानयोगादलब्धस्तवाङ्घ्रिं बहून्वर्षपूरान् ॥
इदानीमवाप्तास्तवैव प्रसादात् । प्रपन्नान्सदा पाहि विश्वभराद्य ॥ १२ ॥ एवं स्तुतो
गणेशस्तु संतुष्टोऽभून्महामुने । कृपया परयोपेतोऽभिधातुमुपचक्रमे ॥ १३ ॥

इति ऋषिप्रणीतो गणपतिस्तवः संपूर्णः ।

नारायण
भक्त्या सर्व
ब्रह्मज्योतिम्
सिद्धानां यो
नित्यं सत्य
संसाराणवपा
वरं वरेण्यं व
ध्यानातिरिक्तं
धर्माधर्मफल
च रूपमेतद
ब्रह्म निर्गुणं
त्वां स्तोतुमक्ष
सरस्वती न
वेदवादिनः ॥
सुरैः सार्द्धं वि
सायंप्रातश्च
सततं मुने ।
तु यो याति
दृष्टं न दुःस्व
भवेद्विनाशः
संपद्विवर्धनस
ह्यन्ते विष्णुप
महतां सर्वदा

इति श्री

तिस्तवः ।

निर्विकल्पं निराकारमेकं ।
निरीहम् । परब्रह्मरूपं गणेशं
भासकं सर्वगं ज्ञानगम्यम् ॥
भजेम ॥ २ ॥ जगत्कारणं
जगद्व्यापिनं विश्ववन्द्यं सुरेशम् ।
श्रुतिज्ञम् । सदा कार्यसक्तं
ब्रह्मरूपं गणेशं नताः स्मः ॥ ४ ॥
जगत्पालयन्तम् ॥ अनेकावतारं
तमोयोगिनं रुद्ररूपं त्रिनेत्रम् ।
प्रेमयन्तम् । सदा सर्वरूपं गणेशं
सारं परब्रह्मसारम् । मुनिज्ञानकारं
निजैरोषधीस्तर्पयन्तं कराद्यैः ।
द्विजेशम् । शशांकस्वरूपं गणेशं
वेकारादिहेतुं कलाभारभूतम् ॥
शं नमामः ॥ ९ ॥ प्रधानस्वरूपं
सत्सत्स्वरूपं जगद्धेतुरूपम् । सदा
मनः स्थापयेदं प्रियुग्मे । जनो
स्थितोऽयम् । जनो ध्वान्तपीडां
वदलब्धस्तवाङ्घ्रिं बहून्वर्षपूगान् ॥
वेष्टंभराद्य ॥ १२ ॥ एवं स्तुतो
तुमुपचक्रमे ॥ १३ ॥

संपूर्णः ।

अथ विष्णुकृतं गणेशस्तोत्रम् ।

नारायण उवाच ॥ अथ विष्णुः सभामध्ये संपूज्य तं गणेश्वरम् । तुष्टाव परया
भक्त्या सर्वविघ्नविनाशकम् ॥ १ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ईश त्वां स्तोतुमिच्छामि
ब्रह्मज्योतिम् सनातनम् । निरूपितुमशक्तोऽहमनुरूपमनीहकम् ॥ २ ॥ प्रवरं सर्व देवानां
सिद्धानां योगिनां गुरुम् । सर्वस्वरूपं सर्वेशं ज्ञानराशिस्वरूपिणम् ॥ ३ ॥ अव्यक्तमक्षरं
नित्यं सत्यमात्मस्वरूपिणम् । वायुतुल्यातिनिर्लिप्तं चाक्षतं सर्वसाक्षिणम् ॥ ४ ॥
संसारार्णवपारे च मायापोते सुदुर्लभे । कर्णधारस्वरूपं च भक्तानुग्रहकारकम् ॥ ५ ॥
वरं वरेण्यं वरदं वरदानामपीश्वरम् । सिद्धं सिद्धिस्वरूपं च सिद्धिदं सिद्धिसाधनम् ॥ ६ ॥
ध्यानातिरिक्तं ध्येयं च ध्यानासाध्यं च धार्मिकम् । धर्मस्वरूपं धर्मज्ञं
धर्माधर्मफलप्रदम् ॥ ७ ॥ बीजं संसारवृक्षाणामङ्कुरं च तदाश्रयम् । स्त्रीपुंनृपुंसकानां
च रूपमेतदतीन्द्रियम् ॥ ८ ॥ सर्वाद्यमग्रपूज्यं च सर्वपूज्यं गुणार्णवम् । स्वेच्छया सगुणं
ब्रह्म निर्गुणं चापि स्वेच्छया ॥ ९ ॥ स्वयं प्रकृतिरूपं च प्राकृतं प्रकृतेः परम् ।
त्वां स्तोतुमक्षमोऽनन्तः सहस्रवदनेन च ॥ १० ॥ न क्षमश्च पञ्चवक्त्रश्च न क्षमश्चतुराननः ।
सरस्वती न शक्ता च न शक्तोऽहं तव स्तुतौ । न शक्ताश्च चतुर्वेदा के वा ते
वेदवादिनः ॥ ११ ॥ नारायण उवाच । इत्येवं स्तवनं कृत्वा सुरेशं सुरसंसदि । सुरेशश्च
सुरैः सार्द्धं विराम रमापतिः ॥ १२ ॥ इदं विष्णुकृतं स्तोत्रं गणेशस्य च यः पठेत् ।
सायंप्रातश्च मध्याह्ने भक्तियुक्तः समाहितः ॥ १३ ॥ तद्विघ्ननिघ्नं कुरुते विघ्नेशः
सततं मुने । वर्धते सर्वकल्याणं कल्याणजनकः सदा ॥ १४ ॥ यात्राकाले पठित्वा
तु यो याति भक्तिपूर्वकम् । तस्य सर्वाभीष्टसिद्धिर्भवत्येव न संशयः ॥ १५ ॥ तेन
दृष्टं न दुःस्वप्नं सुस्वप्नमुपजायते । कदापि न भवेत्तस्य ग्रहपीडा च दारुणा ॥ १६ ॥
भवेद्विनाशः शत्रूणां बन्धूनां च विवर्धनम् । शश्वद्विघ्नविनाशश्च शश्वत्
संपद्विवर्धनम् ॥ १७ ॥ स्थिरा भवेद् गृहे लक्ष्मीः पुत्रपौत्रविवर्धिनी । सर्वैश्वर्यमिह प्राप्य
ह्यन्ते विष्णुपदं लभेत् ॥ १८ ॥ फलं चापि च तीर्थानां यज्ञानां यन्त्रवेद ध्रुवम् ।
महतां सर्वदानानां श्रीगणेशस्य प्रसादतः ॥ १९ ॥

इति श्रीब्रह्मवैवर्ते श्रीविष्णुकृतं गणेशस्तोत्रं संपूर्णम् । (गणपतिखण्डे)

अथ श्रीगणेशपञ्चरत्नस्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नमः । मुदा करात्तमोदकं सदा विमुक्तिसाधकम् । कलाधरावतंसकं
विलासिलोकरञ्जकम् । अनायकैकनायकं विनाशितेभदैत्यकम् । नताशुभाशुनाशकं
नमामि तं विनायकम् ॥ १ ॥ नतेतरातिभीकरं नवोदितार्कभास्वरम् । नमत्सुरारिनिर्जरं
नताधिकापदुद्धरम् ॥ सुरेश्वरं निधीश्वरं गजेश्वरं गणेश्वरम् । महेश्वरं तमाश्रये परात्परं
निरंतरम् ॥ २ ॥ समस्तलोकशंकरम् निरस्तदैत्यकुंजरम् । दरेतरोदरं वरं
वरेभवक्त्रमक्षरम् ॥ कृपाकरं क्षमाकरं मुदाकरं यशस्करम् । मनस्करं नमस्कृतां
समस्करोमि भास्वरम् ॥ ३ ॥ अकिंचनार्तिमार्जनं चिरंतनोक्तिभाजनं । पुरारिपूर्वनन्दनं
सुरारिगर्वचर्वणम् ॥ प्रपञ्चनाशभीषणं धनं जयादिभूषणम् । कपोलदानवारणं भजे
पुराणवारणम् ॥ ४ ॥ नितांत-कान्त-दन्त-कान्तिमन्तकान्तकात्मजम् । अचिंत्य-
रूपमन्तहीनमन्तरायकृन्तनम् ॥ हृदन्तरे निरन्तरं वसंतमेव योगिनाम् । तमेकदन्तमेव
तं विचिन्तयामि संततम् ॥ ५ ॥ महागणेशपञ्चरत्नमादरेण योऽन्वहम् । प्रगायति
प्रभातके हृदि स्मरन् गणेश्वरम् ॥ अरोगतामदोषतां सुसाहितीं सुपुत्रताम् ।
समाहितायुरष्टभूतिमभ्युपैति सोऽचिरात् ॥ ६ ॥

इति श्रीगणेशपञ्चरत्नस्तोत्रं संपूर्णम् ।

अथ विष्णूपदिष्टं गणेशनामाष्टकं स्तोत्रम् ।

विष्णुरुवाच ।

गणेशमेकदन्तं च हेरम्बं विघ्ननायकम् । लम्बोदरं शूर्पकर्णं गजवक्त्रं
गुहाग्रजम् ॥ १ ॥ नामाष्टार्थं च पुत्रस्य शृणु मातर्हरप्रिये । स्तोत्राणां सारभूतं च
सर्वविघ्नहरं परम् ॥ २ ॥ ज्ञानार्थवाचको गश्च णश्च निर्वाणवाचकः । तयोरीशं परं
ब्रह्म गणेशं प्रणमाम्यहम् ॥ ३ ॥ एकशब्दः प्रधानार्थो दन्तश्च बलवाचकः । बलं
प्रधानं सर्वस्मादेकदन्तं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥ दीनार्थवाचको हेश्च रम्बः पालकवाचकः ।
दीनानां परिपालकं हेरम्बं प्रणमाम्यहम् ॥ ५ ॥ विपत्तिवाचको विघ्नो नायकः
खण्डनार्थकः । विपत्खण्डनकारकं नमामि विघ्ननायकम् ॥ ६ ॥ विष्णुदत्तैश्च नैवेद्यैर्यस्य
लम्बोदरं पुरा । पित्रा दत्तैश्च विविधैर्वन्दे लम्बोदरं च तम् ॥ ७ ॥ शूर्पाकारौ च
यत्कर्णौ विघ्नवारणकारणौ । संपदौ ज्ञानरूपौ च शूर्पकर्णं नमाम्यहम् ॥ ८ ॥
विष्णुप्रसादपुष्पं च यन्मूर्ध्नि मुनिदत्तकम् । तं गजेन्द्रवक्त्रयुक्तं गजवक्त्रं नमाम्यहम् ॥ ९ ॥

गुहस्याग्रे च
एतन्नामाष्टकं
कुरु ॥ १९ ॥
सुखी सर्वतः
महाशानी
कवीन्द्रश्च
इति श्री

श्रीगणेश
गुणास्ते ।
यतश्चाविरा
सदा तं
सागराश्चन्द्र
भजामः ॥
पक्षिकीटा
मुमुक्षोर्यतः
तं गणे
यतोऽभक्त
नमामो भ
यतोऽनेक
वेदवाचो
सदा तं
स्तोत्रमेत
श्लोकाष्टक
पठेन्मास
विद्याकाम
सवनिक
ततो देव

स्तोत्रम् ।

कृत्साधकम् । कलाधरावतंसकं
दैत्यकम् । नताशुभाशुनाशकं
तर्कभास्वरम् । नमत्सुरारिनिर्जरं
महेश्वरं तमाश्रये परात्परं
कुंजरम् । देवतरोदरं वरं
मनस्करं नमस्कृतां
तनोक्तिभाजनं । पुरारिपूर्वनन्दनं
कपोलदानवारणं भजे
तकान्तकात्मजम् । अचिंत्य-
मेव योगिनाम् । तमेकदन्तमेव
मादरेण योऽन्वहम् । प्रगायति
पतां सुसाहितीं सुपुत्रताम् ।

संपूर्णम् ।

ष्टकं स्तोत्रम् ।

लम्बोदरं शूर्पकर्णं गजवक्त्रं
रिप्रिये । स्तोत्राणां सारभूतं च
निर्वाणवाचकः । तयोरीशं परं
र्थो दन्तश्च बलवाचकः । बलं
को हेश्च रम्बः पालकवाचकः ।
वेपत्तिवाचको विघ्नो नायकः
म् ॥ ६ ॥ विष्णुदत्तश्च नैवेद्यैर्यस्य
च तम् ॥ ७ ॥ शूर्पाकारौ च
च शूर्पकर्णं नमाम्यहम् ॥ ८ ॥
युक्तं गजवक्त्रं नमाम्यहम् ॥ ९ ॥

गुहस्याग्रे च जातोऽयमाविर्भूतो हारालये । वंदे गुहाग्रजं देवं सर्वदेवाग्रपूजितम् ॥ १० ॥
एतन्नामाष्टकं दुर्गे नामभिः संयुतं परम् । पुत्रस्य पश्य वेदे च तदा कोपं तथा
कुरु ॥ ११ ॥ एतन्नामाष्टकं स्तोत्रं नानार्थसंयुतं शुभम् । त्रिसंध्यं यः पठेन्नित्यं स
सुखी सर्वतो जयी ॥ १२ ॥ ततो विघ्नाः पलायन्ते वैनतेयाद् यथोरगाः । गणेश्वरप्रसादेन
महाज्ञानी भवेद् ध्रुवम् ॥ १३ ॥ पुत्रार्थी लभते पुत्रं भार्यार्थी विपुलां स्त्रियम् । महाजडः
कवीन्द्रश्च विद्यावाञ्छ भवेद् ध्रुवम् ॥ १४ ॥

इति श्रीब्रह्मवैवर्ते गणपतिखंडे विष्णूपदिष्टं गणेशनामाष्टकं स्तोत्रं संपूर्णम् ।

श्रीगणेशाष्टकम् ।

श्रीगणेशाय नमः ॥ सर्वे ऊचुः । यतोऽनंतशक्तेरनंताश्च जीव यतो निर्गुणादप्रमेया
गुणास्ते । यतो भाति सर्वं त्रिधा भेदभिन्नं सदा तं गणेशं नमामो भजामः ॥ १ ॥
यतश्चाविरासीज्जगत्सर्वमेतत्तथाब्जासनो विश्वगो विश्वगोप्ता । तथेन्द्रादयो देवसंघा मनुष्याः
सदा तं गणेशं नमामो भजामः ॥ २ ॥ यतो वह्निभानू भवो भूर्जलं च यतः
सागराश्चंद्रमा व्योम वायुः । यतः स्थावरा जंगमा वृक्षसंघाः सदा तं गणेशं नमामो
भजामः ॥ ३ ॥ यतो दानवाः किन्नरा यक्षसंघाः यतश्चारणा वारणाः श्वापदाश्च । यतः
पक्षिकीटा यतो वीरूधश्च सदा तं गणेशं नमामं भजामः ॥ ४ ॥ यतो बुद्धिरज्ञाननाशो
मुमुक्षोर्यतः संपदो भक्तसंतोषिकाः स्युः । यतो विघ्ननाशो यतः कार्यसिद्धिः सदा
तं गणेशं नमामो भजामः ॥ ५ ॥ यतः पुत्रसंपद्यतो वांछितार्थो
यतोऽभक्तविघ्नस्तथाऽनेकरूपाः । यतः शोकमोहौ यतः काम एव सदा तं गणेशं
नमामो भजामः ॥ ६ ॥ यतोऽनंतशक्तिः स शेषो बभूव धराधारणेऽनेकरूपे च शक्ताः ।
यतोऽनेकधा स्वर्गलोका हि नाना सदा तं गणेशं नमामो भजामः ॥ ७ ॥ यतो
वेदवाचो विकुंठा मनोभिः सदा नेति नेतीति यतो गृणन्ति । परब्रह्मरूपं चिदानंदभूतं
सदा तं गणेशं नमामो भजामः ॥ ८ ॥ श्रीगणेश उवाच ॥ पुनरूचे गणाधीशः
स्तोत्रमेतत्पठेन्नरः । त्रिसंध्यं त्रिदिनं तस्य सर्वकार्यं भविष्यति ॥ ९ ॥ यो जपेदष्टदिवसं
श्लोकाष्टकमिदं शुभम् । अष्टवारं चतुर्थ्यां तु सोऽष्टसिद्धीरवाप्नुयात् ॥ १० ॥ यः
पठेन्मासमात्रं तु दशवारं दिने दिने । स मोक्षयेद्बन्धगतं राजवध्यं न संशयः ॥ ११ ॥
विद्याकामो लभेद्विद्यां पुत्रार्थी पुत्रमाप्नुयात् । वांछितांल्लभते
सवनिकविंशतिवारतः ॥ १२ ॥ यो जपेत्परया भक्त्या गजाननपरो नरः । एवमुक्त्वा
ततो देवश्चांतर्धानं गतः प्रभुः ॥

इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे श्रीगणेशाष्टकं संपूर्णम् ।

अथ गणेशद्वादशनामस्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नमः ॥ शुक्लाम्बरधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं
ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥ अभीप्सितार्थसिद्धयर्थं पूजितो यः सुरासुरैः ।
सर्वविघ्नहरस्तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ २ ॥ गणानामधिपश्चण्डो गजवक्त्रस्त्रिलोचनः ।
प्रसन्नो भव मे नित्यं वरदातर्विनायक ॥ ३ ॥ सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः ।
लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो विनायकः ॥ ४ ॥ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो
गजाननः । द्वादशैतानि नामानि गणेशस्य यः पठेत् ॥ ५ ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां
धनार्थी विपुलं धनम् । इष्टकामं तु कामार्थी धर्मार्थी मोक्षमक्षयम् ॥ ६ ॥ विद्यारम्भे
विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ७ ॥

इति मुद्रलोक्तं श्रीगणेशद्वादशनामस्तोत्रम् संपूर्णम् ।

श्रीगणेश—एकविंशतिनामस्तोत्रम् ।

गणेशं एकदंतं च चिंतामणिं विनायकम् । दुन्दिराजं मयूरेशं लंबोदरं गजाननम् ॥ १ ॥
हेरंबं वक्रतुंडं च ज्येष्ठराजं निजस्थितम् । आशापूर्णं तु वरदं विकटं धरणीधरम् ॥ २ ॥
सिद्धिबुद्धिपतिं वंदे ब्रह्मणस्पतिसंज्ञितम् । मांगल्येशं सर्वपूज्यं विघ्नानां नायकं
परम् ॥ ३ ॥ एकविंशतिनामानि गणेशस्य महात्मनः ॥ ४ ॥ जपकाले पठेद्यस्तु
यात्राकाले विशेषतः । विघ्नानि तस्य नश्यन्ति सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ ५ ॥

इति श्रीगणेश—एकविंशतिनामस्तोत्रं संपूर्णम् ।

श्रीगणेश—मंत्राः ।

ॐ श्रीगणेशाय नमः । ॐ ह्रीं ग्रीं ह्रीं गणपतये नमः ।
ॐ वक्रतुण्डाय हुं । ॐ गं गणपतये नमः ।
ॐ नमो भगवते गजाननाय । श्रीगजानन जय गजानन !
श्रीगजानन जय गजानन जयजय गजानन !
ॐ ह्रीं गं हस्तिपिशाचि लिखे स्वाहा ।
ॐ एकदंताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि । तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् ।
ॐ नमो सिद्धिविनायकाय सर्वकार्यकर्त्रे सर्वविघ्नप्रशमनाय
सर्वराज्यवशकरणाय सर्वजनसर्वस्त्रीपुरुषाकर्षणाय श्रीं ॐ स्वाहा ।

मस्तोत्रम् ।

शिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं
द्वैचर्यं पूजितोऽयः सुरसुरैः ।
ममधिपश्चण्डो गजवक्त्रखिलोचनः ।
व्रक्षैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः ।
॥ धूम्रकेतुर्गणध्वजो भालचंद्रो
ठेत् ॥ ५ ॥ विद्यार्थी लभते विद्यां
र्थी मोक्षमक्षयम् ॥ ६ ॥ विद्यारम्भे
विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ७ ॥

मस्तोत्रम् संपूर्णम् ।

नामस्तोत्रम् ।

जं मयूरेशं लंबोदरं गजाननम् ॥ १ ॥
तु वरदं विकटं धरणीधरम् ॥ २ ॥
ल्येशं सर्वपूज्यं विघ्नानां नायकं
तन्मनः ॥ ४ ॥ जपकाले पठेद्यस्तु
र्वरं विजयी भवेत् ॥ ५ ॥

मस्तोत्रं संपूर्णम् ।

गाः ।

गणपतये नमः ।
जय गजानन !
तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् ।
सर्वविघ्नप्रशमनाय
षाकर्षणाय श्रीं ॐ स्वाहा ।

श्रीगणेश-अष्टोत्तरशतनामावलिः ।

१ विघ्नेशाय नमः । २ विश्ववरदाय ३ विश्वचक्षुषे ४ जगत्प्रभवे ५
हिरण्यरूपाय ६ सर्वात्मने ७ ज्ञानरूपाय ८ जगन्मयाय ९ ऊर्ध्वरेतसे १०
महाबाहवे ११ अमेयाय १२ अमितविक्रमाय १३ वेदवेद्याय १४ महाकालाय १५
विद्यानिधये १६ अनामयाय १७ सर्वज्ञाय १८ सर्वगाय १९ शांताय २० गजास्याय २१
चित्तेश्वराय २२ विगतज्वराय २३ विश्वमूर्तये २४ अमेयात्मने २५ विश्वाधाराय २६
सनातनाय २७ सामगाय २८ प्रियाय २९ मंत्रिणे ३० सत्त्वाधाराय ३१ सुराधीशाय ३२
समस्तसाक्षिणे ३३ निर्द्विषाय ३४ निर्लोकाय ३५ अमोघविक्रमाय ३६ निर्मलाय ३७ पुण्याय ३८
कामदाय ३९ कांतिदाय ४० कामरूपिणे ४१ कामपोषिणे ४२ कमलाक्षाय ४३ गजाननाय ४४
सुमुखाय ४५ शर्मदाय ४६ मूषकाधिपवाहनाय ४७ शुद्धाय ४८ दीर्घतुण्डाय ४९ श्रीपतये ५०
अनंताय ५१ मोहवर्जिताय ५२ वक्रतुण्डाय ५३ शूर्पकर्णाय ५४ परमाय ५५ योगीशाय ५६
योगधाम्ने ५७ उमासुताय ५८ आपद्धत्रे ५९ एकदंताय ६० महाग्रीवाय ६१ शरण्याय ६२
सिद्धसेनाय ६३ सिद्धवेदाय ६४ करुणाय ६५ सिद्धये ६६ भगवते ६७ अव्यग्राय ६८ विकटाय ६९
कपिलाय ७० दुर्द्विराजाय ७१ उग्राय ७२ भीमोदराय ७३ शुभाय ७४ गणाध्यक्षाय ७५
गणेशाय ७६ गणाराध्याय ७७ गणनायकाय ७८ ज्योतिःस्वरूपाय ७९ भूतात्मने ८०
धूम्रकेतवे ८१ अनुकूलाय ८२ कुमारगुर्वे ८३ आमंदाय ८४ हेरंबाय ८५ वेदस्तुताय ८६
नागयज्ञोपवीतिने ८७ दुर्धर्षाय ८८ बालदूर्वाकुरप्रियाय ८९ भालचंद्राय ९० विश्वधात्रे ९१
शिवपुत्राय ९२ विनायकाय ९३ लीलासेविताय ९४ पूर्णाय ९५ परमसुंदराय ९६
विघ्नान्तकाय ९७ सिंदूरवदनाय ९८ नित्याय ९९ विभवे १०० प्रथमपूजिताय १०१
दिव्यपादाब्जाय १०२ भक्तमंदराय १०३ शूरमहाय १०४ रत्नसिंहासनाय १०५
मणिकुडलमंडिताय १०६ भक्तकल्याणाय १०७ अमेयाय १०८ कल्याणगुर्वे १०९
सहस्रशीर्ष्णे ११० महागणपतये नमः ॥

अथ गणेश-अष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नमः । यम उवाच । गणेश हेरंब गजाननेति महोदर स्वानुभवप्रकाशिन् ।
वरिष्ठ सिद्धिप्रिय बुद्धिनाथ वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १ ॥ अनेकविघ्नांतक वक्रतुण्ड
स्वसंज्ञवासिंश्च चतुर्भुजेति । कवीश देवांतकनाशकारिन् वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ २ ॥
महेशसूनो गजदैत्यशत्रो वरेण्यसूनो विकट त्रिनेत्र । परेश पृथ्वीधर एकदंत वदंतमेवं
त्यजत प्रभीताः ॥ ३ ॥ प्रमोद मोदेति नरांतकरे षडूर्मिहंतर्मजकर्ण दुंदे । द्वंद्वारिसिन्धो
स्थिरभावकारिन् वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ४ ॥ विनायक ज्ञानविघातशत्रो
पराशरस्यात्मज विष्णुपुत्र । अनादिपूज्याऽऽखुग सर्वपूज्य वदंतमेवं त्यजत
प्रभीताः ॥ ५ ॥ वैरिञ्च्य लंबोदर धूम्रवर्ण मयूरपालेति मयूरवाहिन् । सुरासुरैः
सेवितपादपद्म वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ६ ॥ वरिन्महाखुध्वज शूर्पकर्ण शिवाज
सिंहस्थ अनंतवाह । दितौज विघ्नेश्वर शेषनाथ वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ७ ॥
अणोरणीयो महतो महीयो रवेर्ज योगेशज ज्येष्ठराज । निधीश मंत्रेश च शेषपुत्र
वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ८ ॥ वरप्रदातरदितेश्च सूनो परात्परज्ञानद तारवक्त्र । गुहाग्रज
ब्रह्मण पार्श्वपुत्र वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ९ ॥ सिन्धोश्च शत्रो परशुप्रपाणे
शमीशपुष्पप्रिय विघ्नहारिन् । दूर्वाकुरैरर्चित देवदेव वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १० ॥
धियः प्रदातश्च शमीप्रियेति सुसिद्धिदातश्च सुशांतिदातः । अमेयमायामितविक्रमेति
वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ११ ॥ द्विधाचतुर्थीप्रिय कश्यपाश्च धनप्रद ज्ञानपदप्रकाश ।
चिन्तामणे चित्तविहारकारिन् वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १२ ॥ यमस्य शत्रो
अभिमानशत्रो विधेर्जहंतः कपिलस्य सूनो । विदेह स्वानंद अयोगयोग वदंतमेवं
त्यजत प्रभीताः ॥ १३ ॥ गणस्य शत्रो कमलस्य शत्रो समस्तभावज्ञ च भालचंद्र ।
अनादिमध्यांतमयप्रचारिन् वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १४ ॥ विभो जगद्रूप गणेश
भूमन् पुष्टेःपते आखुगतेति बोध । कर्तुश्च पातुश्च तु संहरेति वदंतमेवं त्यजत
प्रभीताः ॥ १५ ॥ इदमष्टोत्तरशतं नाम्नां तस्य पठंति ये । शृण्वंति तेषु वै भीताः
कुरुध्वं मा प्रवेशनम् ॥ १६ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं दुंदेर्धनधान्यप्रवर्धनम् । ब्रह्मभूतकरं स्तोत्रं
जपंतं नित्यमादरात् ॥ १७ ॥ यत्र कुत्र गणेशस्य चिह्नयुक्तानि वै भटाः । धामानि
तत्र संभीताः कुरुध्वं मा प्रवेशनम् ॥ १८ ॥

इति श्रीमदान्त्ये मौद्गल्यपुराणे यमेन निजदूतान्प्रत्युपदिष्टम्

गणेश-अष्टोत्तरनामस्तोत्रं संपूर्णम् ।

राधिव
कान्तमन्त्र
गणेशं मन्त्र
सर्वविघ्ना

विघ्ने
श्रुतियज्ञवि
गणेश्वराय
भक्तप्रसन्न
नमस्ते रु
भक्तप्रियाय
भक्तिप्रदेति
वरदो भव

नानार
पीतांबर
नानारत्नवि
मृगमदामो
गुग्गुल्लोद्भव
गुह्यताम् ॥
ते मम कु
स्वेच्छा
गणेशो ।
गणेशः श
गणेशः ॥

नामस्तोत्रम् ।

नेनेति महोदर स्वानुभवप्रकाशिन् ।
॥ १ ॥ अनेकविघ्नांतक वक्रतुण्ड
वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ २ ॥
परेश पृथ्वीधर एकदंत वदंतमेवं
र्मिहंतर्गजकर्ण कुण्डे । द्वंद्वारिसिन्धो
॥ विनायक ज्ञानविघातशत्रो
सर्वपूज्य वदंतमेवं त्यजत
एपातेति मयूखाहिन् । सुरासुरैः
रिन्महाबुध्वज शूर्पकर्ण शिवाज
वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ ७ ॥
राज । निधीश मंत्रेश च शेषपुत्र
नो परात्परज्ञानद तारवक्त्र । गुहाग्रज
॥ सिन्धोश्च शत्रो परशुप्रपाणे
वदंतमेवं त्यजत प्रभीताः ॥ १० ॥
तिदातः । अमेयमायामितविक्रमेति
कश्यपाश्च धनप्रद ज्ञानपदप्रकाश ।
प्रभीताः ॥ १२ ॥ यमस्य शत्रो
देह स्वानंद अयोगयोग वदंतमेवं
शत्रो समस्तभावज्ञ च भालचंद्र ।
ताः ॥ १४ ॥ विभो जगद्रूप गणेश
नुश्च तु संहरेति वदंतमेवं त्यजत
ठंति ये । शृण्वन्ति तेषु वै भीताः
नेनधान्यप्रवर्धनम् । ब्रह्मभूतकरं स्तोत्रं
चिह्नयुक्तानि वै भटाः । धामानि

न निजदूतान्प्रत्युपदिष्टम्
त्रं संपूर्णम् ।

गणेशस्तोत्रम् ।

राधिकोवाच । परं धाम परं ब्रह्म परेशं परमीश्वरम् । विघ्ननिघ्नकरं शान्तं पुष्टं
कान्तमन्तकम् ॥ १ ॥ सुरासुरेन्द्रैः सिद्धेन्द्रैः स्तुतं स्तौमि परात्परम् । सुरपद्मदिनेशं च
गणेशं मङ्गलायनम् ॥ २ ॥ इदं स्तोत्रं महापुण्यं विघ्नशोकहरं परम् । य पठेत् प्रातस्तथाय
सर्वविघ्नात् प्रमुच्यते ॥ ३ ॥

इति श्रीब्रह्मवैवर्ते राधाकृतं गणेशस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

सायंप्रार्थना ।

विघ्नेश्वराय वरदाय सुरप्रियाय । लंबोदराय सकलाय जगद्धिताय ॥ नागाननाय
श्रुतियज्ञविभूषिताय । गौरीमुताय गणनाथ नमो नमस्ते ॥ १ ॥ भक्तार्तिनाशनपराय
गणेश्वराय । सर्वेश्वराय शुभदाय सुरेश्वराय ॥ विद्याधराय विकटाय च वामनाय ।
भक्तप्रसन्न वरदाय नमो नमस्ते ॥ २ ॥ नमस्ते ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः ।
नमस्ते रुद्ररूपाय करिरूपाय ते नमः ॥ ३ ॥ विश्वरूपस्वरूपाय नमस्ते ब्रह्मचारिणे ।
भक्तप्रियाय देवाय नमस्तुभ्यं विनायक ॥ ४ ॥ त्वां विघ्नशत्रुदलनेति च सुंदरेति ।
भक्तिप्रदेति सुखदेति फलप्रदेति ॥ विद्याप्रदेत्यघहरेति च ये स्तुवन्ति । तेभ्यो गणेश
वरदो भव नित्यमेव ॥ ५ ॥

श्रीगणेशमानसपूजा ।

नानारत्नविचित्रकं रमणिकं सिंहासनं कल्पितम् ॥ स्नानं ज्ञानहविवारिणा गणपते
पीतांबरं गृह्यताम् ॥ कंठे मौक्तिकमालिका श्रुतियुगे द्वे धारिते कुंडले ॥
नानारत्नविराजितो रविविभायुक्तः किरीटः शिरे ॥ १ ॥ भाले चर्चितकेशरं
मृगमदामोदांकितं चंदनम् ॥ नानावृक्षसमुद्गातं सुकुसुमं मंदारदूर्वाशमीः ॥
गुणूल्लोद्भवधूपकं विरचितं दीपं त्वदग्रे स्थितम् ॥ भक्ष्यं मोदकसंयुतं गणपते क्षीरोदनं
गृह्यताम् ॥ २ ॥ तांबूलं मनसा मया विरचितं जंबूफलं दक्षिणाम् । साष्टांगं प्रणतोऽस्मि
ते मम कृतां पूजा गृहाण प्रभो ॥ मे कामः सततं तवार्चनविधौ बुद्धिस्तवालिंगने ॥
स्वेच्छा ते मुखदशनि गणपते भक्तिस्तु पादांबुजे ॥ ३ ॥ माता गणेशश्च पिता
गणेशो । भ्राता गणेशश्च सखा गणेशः ॥ विद्या गणेशो द्रविणं गणेशः । स्वामी
गणेशः शरणं गणेशः ॥ ४ ॥ इतो गणेशः परतो गणेशः । यतो यतो यामि ततो
गणेशः ॥ गणेशदेवादपरं न किंचित् । तस्मात् गणेशं शरणं प्रपद्ये ॥ ५ ॥

अथ मन्त्रगर्भं गणपतिस्तोत्रम् ।

वा रणास्यो	द रघ्न्योर्थ	ए कदं	त शिवात्मजः ।
सु शर्मकृ	त्ता रणोच्चं	क विस्त	त्पु रुषप्रियः ॥ १ ॥
दे वः पवि	त्रे क्षणोद्यो	दं नीचा	रु खिलोचनः ।
वा ग्माशामा	या तीतात्मा	ता पशो	षा ख्य आखुगः ॥ २ ॥
नं दी वंद्यो	य मीशानो	य शस्वी	य श आस्पदः ।
द र्शनीयो	वि घ्नराजो	वि घ्नहा	वि घ्नकृद्विराद ॥ ३ ॥
स भ्यो हृत्प	द्य निलयो	द्य रस	द्य विहापकः ।
र क्तांगोर्को	हे ममाली	हे रंभो	हे मदंष्ट्रकः ॥ ४ ॥
स्व राट्प्रभा	अ जोऽनंतो	व रेण्यो	म तिमानुणी ।
ती र्थ कीर्तिरू	व रकरः	क्र त्वीशो	हा पितासुरः ॥ ५ ॥
कृ पाकरो	धू प्रकेतुस्	तुं दिलो	दे ववल्लभः ।
त पस्वीशस्	ता पहरो	डा किनी	वा रितोऽभयः ॥ ६ ॥
वि श्वप्रियो	य क्षवंद्यो	य ष्टा न	य विवर्धनः ।
ना नारूपो	धी र आद्यो	धी मतां	धी रकः सुधी ॥ ७ ॥
य मीश्वरो	म हाहस्ती	म हात्मा	म ह उत्तमः ।
क र्ताऽर्ता	हि तकरो	हि तज्ञो	हि तशासनः ॥ ८ ॥
स्तो तास्तव्यस्	तन् त्रमूलस्	तन् त्रज्ञस्	तन् त्रविग्रहः ।
त्र यीवेद्यो	नो दनाज्ञो	नो दना	नो दितद्विजः ॥ ९ ॥
मि ब्राभो म	द नस्मेरो	दं ती म	रु दुपासितः ।
दं डो प्रम	त्तः शास्तार्यस्	ती र्थ मिं	द्रः स्तुतोऽपहा ॥ १० ॥
स त्यसंधः	प्र काशात्मा	प्र सन्नः	प्र णतार्तिहा ।
मं त्रविद्या	चो दितात्मा	चो दना	चो दिताखिलः ॥ ११ ॥
त्र यीधर्मो	द शातीतो	द क्षोऽभे	द उमासुतः ।
कं नःसदे	यात् प्रणुतोऽ	यात् स पा	यात् सदा भयात् ॥ १२ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य वासुदेवानंदसरस्वती विरचितं
दत्त-गणेश-शिव-गायत्री मन्त्रगर्भं गणपतिस्तोत्रम् ।

तेस्तोत्रम् ।

त	शिशवात्मजः ।
त्पु	रुषप्रियः ॥ १ ॥
रु	खिलोचनः ।
षा	ख्य आखुगः ॥ २ ॥
य	श आस्पदः ।
वि	घ्नकृद्विराट् ॥ ३ ॥
द्या	विहापकः ।
हे	मदंष्ट्रकः ॥ ४ ॥
म	तिमान्गुणी ।
हा	पितासुरः ॥ ५ ॥
दे	ववल्लभः ।
वा	रितोऽभयः ॥ ६ ॥
य	विवर्धनः ।
धी	रकः सुधी ॥ ७ ॥
म	ह उत्तमः ।
हि	तशासनः ॥ ८ ॥
तन्	त्रविग्रहः ।
नो	दितद्विजः ॥ ९ ॥
रु	दुपासितः ।
द्रः	स्तुतोऽपहा ॥ १० ॥
प्र	णतार्तिहा ।
चो	दिताखिलः ॥ ११ ॥
द	उमासुतः ।
यात्	सदा भयात् ॥ १२ ॥

वासुदेवानंदसरस्वती विरचितं
गणपतिस्तोत्रम् ।

स्तोत्राणि

पृष्ठ २८ वरील मंत्रगर्भ गणपतिस्तोत्रातील शब्दांत क्रमाने पुढील मंत्र गुंफलेले आहेत. चोवीस चरण आहेत. त्यांतील प्रत्येक चरणाचे पहिले अक्षर घेतले तर “वासुदेवानंदसरस्वतीकृतविनायकस्तोत्रमिदं समंत्रकं”, प्रत्येक चरणाचे पाचवे अक्षर घेतले तर “दत्तात्रेयाय विद्महे अवधूताय धीमहि तं नो दत्तः प्रचोदयात्”, नववे अक्षर घेतले तर “एकदंताय विद्महे वक्रतुंडाय धीमहि तं नो दंती प्रचोदयात्” आणि बारावे अक्षर घेतले तर “तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि तं नो रुद्रः प्रचोदयात्” हा मंत्र येतो. ह्या स्तोत्रात गणेशाची नामे गुंफली आहेत ती वेगळीच.

मयूरकविविरचितम् संस्कृतमारात्रिकम् ।

जयदेव जयदेव गजमुख सुख-हेतो
नेतर्विघ्नगणानां जाड्यर्णवसेतो ॥ ध्रु० ॥
येन भवदुपायनतां नीता नवदूर्वा ।
विद्या—संपत्कीर्तिस्तेनाप्ताऽपूर्वा ॥
मुक्तिर्लभ्या सुखतस्तव नित्याऽपूर्वा ।
धार्या जगतः स्थितये भूमौ दिवि धूर्वा ॥
जयदेव जयदेव ० ॥ १ ॥
प्रथमनमस्कृतिभाक् त्वं तव लोकप्रथितम् ।
दृष्टं सद्व्यवहारे गुरुभिरपि च कथितम् ॥
यः कश्चन विमुखस्त्वयि निजसिद्धेः पथि तम् ।
विविधा विघ्ना भगवन् कुर्वन्ति व्यथितम् ॥
जयदेव जयदेव ० ॥ २ ॥
बालं सकृदनुसरति त्वद्दृष्टिश्चेत्ता ।
मनुरासीमिव दास्यो विद्याः स हि वेत्ता ॥
पविपाणिरिव परं परपक्षाणां भेत्ता ।
भवति मयूरोऽहेरिव मोहस्य च्छेत्ता ॥
जयदेव जयदेव ० ॥ ३ ॥

श्रीमद्वासुदेवानंदसरस्वतीकृत-समन्त्रकं गणपतिस्तोत्रम् ।

नमो	ग	णपते तुभ्यं ज्येष्ठ	ज्ये	ष्टाय ते नमः ।	
स्मर	णा	द्यस्य ते विघ्ना न ति	ष्ठ	न्ति कदाचन ॥ १ ॥	
देवा	नां	चापि देवस्त्वं ज्येष्ठ	रा	ज इति श्रुतः ।	
त्यक्वा	त्वा	मिह कः कार्यं सिद्धिं	जं	तुर्गमिष्यति ॥ २ ॥	
स त्वं	ग	णपतिः प्रीतो भव	ब्र	ह्मादिपूजित ।	
चर	ण	स्मरणात्तेपि स्युर्ब्र	ह्मा	द्या यशस्विनः ॥ ३ ॥	
परात्	प	र ब्रह्मदाता सुरा	णां	त्वं सुरो यतः ।	
सन्म	तिं	देहि मे ब्रह्मपते	ब्र	ह्मसमीडित ॥ ४ ॥	
उक्तं	ह	स्तिमुखश्रुत्या त्वं ब्र	ह्मा	परमित्यपि ।	
कृतं	वा	हनमाखुस्ते कार	ण	न्त्वत्र वेद नो ॥ ५ ॥	
इयं	म	हेश ते लीला न प	स्य	र्शं यतो मतिः ।	
त्वां न	हे	रं कुत्रापि पर	त	न्त्रत्वमीश ते ॥ ६ ॥	
स त्वं	क	वीनां च कविर्देव	आ	द्यो गणेश्वरः ।	
अर	विं	दाक्ष विद्येश प्रसन्	नः	प्रार्थनां शृणु ॥ ७ ॥	
त्वमे	क	दन्त विघ्नेश देव	शृ	ण्वर्भकोक्तिवत् ।	
सत्क	वी	नां मध्य एव नैका	ण्वं	श कविं कुरु ॥ ८ ॥	
श्रीवि	ना	यक दृष्ट्या कोपि	नू	नं भवेत्कविः ।	
तं त्वा	मु	मासुतं नौमि सन्म	ति	प्रद कामद ॥ ९ ॥	
ममा	प	राधः क्षंतव्यो नति	भिः	संप्रसीद मे ।	
न न	म	स्या विधिं जाने त्वं प्र	सी	दाद्य केवलं ॥ १० ॥	
न मे	श्र	द्धा न मे भक्तिर्न त्व	द	र्चन पद्धतिः ।	
ज्ञाता	व	दाव्य तेऽस्मीति ब्रुवे	सा	धन वर्जितः ॥ ११ ॥	
कर्तुं	स्त	वं च तेनीशः प्रसी	द	कृपयोद्धर ।	
प्रणा	मं	कुर्वेऽतोऽनेन सदा	नं	द प्रसीद मे ॥ १२ ॥	

इति श्रीवासुदेवानन्दसरस्वतीविरचितं समन्त्रकं विनायकस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।
या स्तोत्रात् 'गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमं ।
ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वं नूतिभिः सीदसादनम्' हा मंत्र आहे.

वक्कं गणपतिस्तोत्रम्।

प्राय ते नमः ।	
न्ति कदाचन ॥ १ ॥	
ज इति श्रुतः ।	
तुर्गमिष्यति ॥ २ ॥	
ह्यादिपूजित ।	
द्या यशस्विनः ॥ ३ ॥	
त्वं सुरो यतः ।	
ह्यसमीडित ॥ ४ ॥	
परमित्यपि ।	
न्त्वत्र वेद नो ॥ ५ ॥	
शं यतो मतिः ।	
न्त्रत्वमीश ते ॥ ६ ॥	
द्यो गणेश्वरः ।	
नः प्रार्थनां शृणु ॥ ७ ॥	
शृ ण्वर्भकोक्तिवत् ।	
ण्वं श कविं कुरु ॥ ८ ॥	
नू नं भवेत्कविः ।	
ति प्रद कामद ॥ ९ ॥	
भिः संप्रसीद मे ।	
सी दाद्य केवलं ॥ १० ॥	
द र्चन पद्धतिः ।	
सा धन वर्जितः ॥ ११ ॥	
द कृपयोद्धर ।	
नं द प्रसीद मे ॥ १२ ॥	

मन्त्रकं विनायकस्तोत्रं सम्पूर्णम्।
गामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमं।
मूतिभिः सीदसादनम् हा मंत्र आहे.

गस्तोत्राणि

श्री ग णे श स्तो त्रा णि

मराठी आरत्या, स्तोत्रे, पदे, इत्यादि.

प्रार्थना

प्रारंभी विनती करू गणपती विद्यादयासागरा। अज्ञानत्व हरोनि बुद्धि मति
दे आराध्य मोरेश्वरा॥ चिंता क्लेश दरिद्र दुःख अवघे देशांतरा पाठवी। हेरंबा
गणनायका गजमुखा भक्तां बहू तोषवी॥ १ ॥ मोरया मोरया गोड हे नाम तुझे।
कृपासागरा हेचि माहेर माझे॥ तुझी सोंड वाकडी एकदंता। मला बुद्धि दे मोरया
गूणवंता॥ २ ॥ गणपति म्हणे वरेण्या दुष्टाच्या संगतीं न लागावें। ज्याला मोक्षपदाची
इच्छा त्यानें सदा मला गावें॥ ३ ॥ देवा परमसमर्था दीनदयाळा प्रभो जगन्नाथा।
आलो शरण तुला मी दीन तुझ्या ठेवितों पदीं माथा॥ ४ ॥ देवा तव सेवेचा
सद्विद्येचा असा मला छंद। की साधुसंगतीचा ह्यातच वाटो मनास आनंद॥ ५ ॥
तूं सागर करुणेचा देवा तुजलाच दुःख सांगावें। तुजवाचुनि इतरांसी, दिनमुख
पसरोन काय मागावें॥ ६ ॥ मोरया मोरया मी बाळ तान्हे। तुझीच सेवा करूं
काय जाणें॥ अन्याय माझे कोट्यानुकोटी॥ मोरेश्वरा बा तू घाल पोटी॥ ७ ॥
गणाधीश जो ईश सर्वागुणांचा। मुळारंभ आरंभ तो निर्गुणाचा॥ नमूं शास्त्रा
मूळ चत्वारि वाचा। गमूं पंथ आनंत या राघवाचा॥ ८ ॥ नेत्रीं दोन हिरे प्रकाश
पसरे अत्यंत ते साजिरे। माथा शेंदुर पाझरे वरि बरे दूर्वाकुरांचे तुरे॥ माझे
चित्त विरे मनोरथ पुरे देखोनि चिंता हरे। गोसावीसुत वासुदेव कवि रे या
मोरयाला स्मरे॥ ९ ॥ कऱ्हेचे तिरिं एकसे मोरगांवू। तिथे नांदतो मोरया जाण
पाहूं॥ चला जाऊं यात्रे महापुण्य आहे। मनी इच्छिलें मोरया देत आहे॥ १० ॥
कऱ्हातीर्थी नांदे गजमुख मयूरेश म्हणती। पदीं भार्या दोघी, भयिरव सदा लोक
नमिती॥ सुरांची क्षेत्रांची गणति करितां शेष थकला। अशा भूस्वानंदी सततचि
वसे तो नर भला॥ ११ ॥

श्रीगणेशस्तोत्राणि ॐ ३१

गणेशाची भूपाळी

उठ उठा हो सकळिक। वाचे स्मरावा गजमुख। ऋद्धिसिद्धीचा नायक। सुखदायक भक्तांसी। सुखदायक दासांसी॥ ध्रु० ॥ अंगी शेंदुराची उटी। माथां शोभतसे कीरिटी। केशर कस्तुरी लळाटीं। हार कंठीं साजिरा॥ १ ॥ कार्नी कुंडलांची प्रभा। चंद्रसूर्य जैसे नभा। मार्जी नागबंदशोभा। स्मरतां उभा जवळी तो॥ २ ॥ कांसे पीतांबराची घटी। हातीं मोदकाची वाटी। रामानंद स्मरतां कंठीं। तो संकटीं पावतो॥ ३ ॥

कांकड आरती

उठा उठा हो साधक, साधा आपुलाले हित। गेला गेला हा नरदेह, मग कैचा भगवंत॥ ध्रु० ॥ उठा हो वेगेंसी, चला जाऊं राउळासी। झडतिल पातकांच्या राशी, कांकड आरती पाहोनी॥ १ ॥ जागे करा बल्लाळेश्वरा, देव आहे निजसुरा। वेगे निंबलोण करा, दृष्ट लागेल म्हणउनियां॥ २ ॥ उठोनियां हो पाहाटे, पाहा गणेश कऱ्हा तटे। चरण तयाचे गोमटे, अमृतदृष्टीं अवलोका॥ ३ ॥ पुढें वाजंत्री वाजती, ढोल नगारे गर्जती। होत कांकड आरती, माझ्या गणरायाची॥ ४ ॥ सिंहनाद शंखभेरी, गजर होतो महाद्वारीं। मयूरेश्वर कऱ्हा तीरीं, नामा चरण वंदितो॥ ५ ॥

श्रीगणपतिस्तोत्र

(छंदः - अनुष्टुप्)

साष्टांग नमन हें माझें गौरीपुत्रा विनायका। भक्तीनें स्मरतां नित्य आयुःकार्थ साधती॥ १ ॥ प्रथम नांव वक्रतुंड दुसरें एकदंत ते। तिसरें कृष्णपिंगाक्ष चवथें गजवक्त्र ते॥ २ ॥ पांचवें श्रीलंबोदर सहावें विकट नांव ते। सातवें विघ्नराजेन्द्र आठवें धूम्रवर्ण ते॥ ३ ॥ नववें श्रीभालचंद्र दहावे श्रीविनायक। अकरावें गणपति बारावे श्रीगजानन॥ ४ ॥ देवनांवे अशीं बारा तीन संध्या म्हणे नर। विघ्नभीति नसे त्याला प्रभो! तूं सर्वसिद्धिद॥ ५ ॥ विद्यार्थ्याला मिळे विद्या धनार्थ्याला मिळे धन। पुत्रार्थ्याला मिळे पुत्र मोक्षार्थ्याला मिळे गति॥ ६ ॥ जपतां गणपतिस्तोत्र सहा मासांत हें फळ। एक वर्ष पूर्ण होतां मिळे सिद्धि न संशय॥ ७ ॥ नारदांनीं रचिलेलें झालें संपूर्ण स्तोत्र हें। श्रीधरानें मराठींत पठण्या अनुवादिलें॥ ८ ॥

जयज
स्मृति
विष्णु शं
गजवदना
होती॥ ३
तू एकदं
सर्वापरी
गौरीपुत्रा
सर्वार्थेचि
करिंसी स
भालचंद्र
करुणा॥
विश्ववन्दन
नाम तुझे
एकदंता
करुणाल
माझें देव
माझें॥ १
तुझिया त
तुझे सदा
मी बालव
मीं दरिद्र
मीं॥ दस
स्वामी दे
त्यासी नि
यथास्थित
कदा अस

ळी

सिद्धिसिद्धीचा नायक। सुखदायक
तो उठी। माथां शोभतसे कीरिटी।
कानीं कुंडलांची प्रभा। चंद्रसूर्य
ळी तो॥ २॥ कांसे पीतांबराची
डीं। तो संकटीं पावतो॥ ३॥

ती

त। गेला गेला हा नरदेह, मग
राउळासी। झडतिल पातकांच्या
बल्लालेश्वरा, देव आहे निजसुरा।
२॥ उठोनियां हो पाहाटे, पाहा
दुष्टीं अवलोका॥ ३॥ पुढें वाजंत्री
मारती, माझ्या गणरायाची॥ ४॥
यूरेश्वर कन्हा तीरीं, नामा चरण

तोत्र

प)

भक्तीनें स्मरतां नित्य आयुःकामार्थ
दंत ते। तिसरें कृष्णपिंगाक्ष चवथें
वेकट नांव ते। सातवें विघ्नराजेन्द्र
हावे श्रीविनायक। अकरावें गणपति
तीन संध्या म्हणे नर। विघ्नभीति
द्यार्थ्याला मिळे विद्या धनार्थ्याला
मेळे गति॥ ६॥ जपतां गणपतिस्तोत्र
मेळे सिद्धि न संशय॥ ७॥ नारदांनीं
डींत पठण्या अनुवादिलें॥ ८॥

श्रीगणपतिस्तोत्र

जयजयाजी गणपती॥ मज द्यावी विपुल मती॥ करावया तुमची स्तुती॥
स्फूर्ति द्यावी मज अपार॥ १॥ तुझें नाम मंगलमूर्ति॥ तुज इंद्र चंद्र ध्याती॥
विष्णु शंकर तुज पूजिती॥ अव्यया ध्याती नित्यकाळीं॥ २॥ तुझें नांव विनायक॥
गजवदना तूं मंगलदायक॥ सकळ विघ्नें कलिमलदाहक॥ नामस्मरणें भस्म
होती॥ ३॥ मीं तव चरणांचा अंकित॥ तव चरणां माझे प्रणिपात॥ देवाधिदेवा
तू एकदंत॥ परिसें विज्ञापना एक माझी॥ ४॥ माझा लडिवाळ तुज करणें॥
सर्वापरी तूं मज सांभाळणें॥ संकटांमाझारीं रक्षिणें॥ सर्व करणें तुज स्वामी॥ ५॥
गौरीपुत्रा तूं गणपती॥ परिसावी सेवकाची विनंती॥ मीं तुमचा अनन्यार्थी॥ रक्षिणें
सर्वार्थेचि स्वामिया॥ ६॥ तूंच माझा बापमाय॥ तूंच माझा देवराय॥ तूंच माझी
करिशी सोय॥ अनाथनाथा गणपती॥ ७॥ गजवदना श्रीलंबोदरा॥ सिद्धिविनायका
भालचंद्रा॥ हेरंबा हे शिवपुत्रा॥ विघ्नेश्वरा अनाथबंधू॥ ८॥ भक्तपालका करीं
करुणा॥ वरदमूर्ती गजानना॥ परशुहस्ता सिंदूरवर्णा॥ विघ्ननाशना मंगलमूर्ती॥ ९॥
विश्ववंदना विघ्नेश्वरा॥ मंगलाधीशा परशुधरा॥ पापमोचना सर्वेश्वरा॥ दीनबंधू
नाम तुझें॥ १०॥ नमन माझें श्रीगणनाथा॥ नमन माझें विघ्नहर्त्या॥ नमन माझें
एकदंता॥ दीनबंधू नमन माझें॥ ११॥ नमन माझें शंभुतनया॥ नमन माझें
करुणालया॥ नमन माझें गणराया॥ तुज स्वामिया नमन माझें॥ १२॥ नमन
माझें देवराया॥ नमन माझें गौरीतनया॥ भालचंद्रा मोरया॥ तुझें चरणीं नमन
माझें॥ १३॥ नाही आशा स्तुतीची॥ नाही आशा तव भक्तीची॥ सर्वप्रकारें
तुझिया दर्शनाची॥ आशा मनीं उपजली॥ १४॥ मी मूढ केवळ अज्ञान॥ ध्यानीं
तुझे सदा चरण॥ लंबोदरा मज देई दर्शन॥ कृपा करी जगदीशा॥ १५॥ मतिमंद
मी बालक॥ तूंच सर्वांचा चालक॥ भक्तजनांचा पालक॥ गजमुखा तूं होशी॥ १६॥
मीं दरिद्री अभागी स्वामी॥ चित्त जडावें तुझिया नामीं॥ अनन्य शरण तुला
मीं॥ दर्शन देई कृपालुवा॥ १७॥ हें गणपतिस्तोत्र जो करी पठण॥ त्यासी
स्वामी देईल अपार धन॥ विद्या सिद्धीचें अगाध ज्ञान॥ सिंदूरवदन देईल पै॥ १८॥
त्यासी पिशाच भूत प्रेत॥ न बाधिती कदाकाळांत॥ स्वामीची पूजा करोनि
यथास्थित॥ स्तुतिस्तोत्र हें जपावें॥ १९॥ होईल सिद्धी षण्मास हें जपतां॥ नव्हे
कदा असत्य वार्ता॥ गणपतिचरणीं माथा॥ दिवाकरें ठेविला॥ २०॥

इति श्रीदिवाकरविरचितं श्रीगणपतिस्तोत्रं संपूर्णम्॥

श्रीगणेशस्तोत्राणि ॐ ३३

स्तोत्राणि

शरण शरण गजानना

शरण शरण गजानना। मज अंगीकारा दीना॥ माझ्या अपराधाच्या कोटी।
कृपासिंधू घाली पोटी॥ अहो पतीत पावना। दिनानाथा गजानना॥ शिरीं घडों
दे नमन। नेत्रीं घडो अवलोकन॥ श्रवणीं कीर्तन भरो दे। घ्राणीं निर्माल्य असो
दे॥ नामें वाचा आवरावी। करे पुजा ते करावी॥ चरणी प्रदक्षिण यात्रा। गात्रें
होतील पवित्रा॥ मन ध्यानें आवरावें। दास्य गणेशीं करावें॥ हेचि मागणे जी
आतां। मज देई एकदंता॥ निरांजन म्हणे देवा। तुझा विसर न व्हावा॥ आम्ही
जाऊं मोरेश्वरा। पाहू सिद्धि बुद्धि वरा॥ मस्तक ठेवूं चरणावरीं। उभे राहूं महाद्वारी॥
नाम गाऊं गजानन। आम्ही नाचूं आनंदानं॥ भक्त विज्ञप्ति ऐकून। महा विघ्न
विध्वंसून॥ सिद्धि बुद्धि मूळमाया। तया आज्ञापी मोरया॥ लक्ष लाभ निरोपिला।
देवे प्रसाद धाडिला॥ आनंदले भक्तजन। म्हणती जयजय गजानन॥ बोध
लाडू पूर्णकाला। जनीं निरंजन घाला॥ आजि कल्याण कल्याण। स्वामी माझा
गजानन॥ अवधी कल्याणाची माय। सुख झालें सांगू काय॥ अवघे जहाले
निराकार। देवें उतरिला भार॥ जीवनदास म्हणे झाले। परब्रह्म हाता आले॥

शरण तुज आलों गणपति

मोरया मोरया मीं बाळ तान्हे। तुझीच सेवा करूं काय जाणें॥ अन्याय
माझे कोट्यानुकोटी। मोरेश्वरा बा तूं घाल पोटी॥ १॥ पिता माता बंधू तुजविण
असे कोण मजला। बहू मीं अन्यायी परि सकलही लाज तुजला। न जाणें
मीं कांहीं जप तप पुजा साधन विधी। कृपादृष्टी पाहे शरण तुज आलों गणपती॥ २॥
वळेना ही जिक्हा धड मज तुझें नामाहि न ये। धरावें त्वां हातीं अभयवरदा
पूर्ण अभयें। अनाथाच्या नाथा झडकरि करीं आस पुरती। कृपा० ॥ ३॥ भुकेलों
केव्हांचा हृदय न करी निष्ठुर झणीं। प्रसादाचा लाडू कवळ बरवा घाल वदनीं॥
सदा ब्रह्मानंदें मग तुज पुढें नाचत प्रीती। कृपा० ॥ ४॥ असे मीं तो वेडा
परि मज तुझा लाड कळला। कृतांताला भीना इतर गणना काय मजला॥
समर्था विघ्नेशा सुर असुर धाकेंचि पळती। कृपा० ॥ ५॥ बहू बोलूं कांही परमसुखदा
मंगलनिधी। मला तारीं आतां अति कठिण संसारजलधी। स्वभावे गोसावीसुत
करितसे हेचि विनती। कृपा दृष्टी पाहे शरण तुज आलों गणपती॥ ६॥

जा
विघ्नें
तुजला
सिद्धी
आज्ञा
तारुनिय
ऐशा य
सदा ऐ
नित्य
आमुची
आमुची
रक्षावी
चुकलें

हेरंब
रक्षी। हे
माझ्या
विसावा
मजमाजि
हेरंब नाम
हेरंबरूपी
हेरंब हा
मिराशी।
सदा त्य
सदा झि
हेरंब पाय

गणना

॥ माझ्या अपराधाच्या कोटी।
 देनामाथा गजानना ॥ शिरीं घडों
 भरो दे। घ्राणीं निर्माल्य असो
 ॥ चरणीं प्रदक्षिण यात्रा। गात्रें
 णेशीं करावें ॥ हेचि मागणे जी
 तुझा विसर न व्हावा ॥ आम्ही
 वूं चरणावरी। उभे राहूं महाद्वारी ॥
 भक्त विज्ञप्ति ऐकून। महा विघ्न
 मोरया ॥ लक्ष लाभ निरोपिला।
 म्हणती जयजय गजानन ॥ बोध
 कल्याण कल्याण। स्वामी माझा
 गालें सांगू काय ॥ अवघे जहाले
 झाले। परब्रह्म हाता आले ॥

गणपति

सेवा करूं काय जाणें ॥ अन्याय
 ॥ १ ॥ पिता माता बंधू तुजविण
 सकलही लाज तुजला। न जाणें
 माहे शरण तुज आलों गणपती ॥ २ ॥
 ये। धरावें त्वां हातीं अभयवरदा
 आस पुरती। कृपा ० ॥ ३ ॥ भुकेलों
 लाडू कवळ बरवा घाल वदनीं ॥
 कृपा ० ॥ ४ ॥ असे मीं तो वेडा
 भीना इतर गणना काय मजला ॥
 ॥ ५ ॥ बहू बोलूं कांही परमसुखदा
 संसारजलधी। स्वभावे गोसावीसुत
 तुज आलों गणपती ॥ ६ ॥

निरोप गीत

जाहलें भजन आम्हीं नमितों तव चरणां, नमितो तव चरणां ॥ वारुनियां
 विघ्ने देवा रक्षावें दीनां ॥ ध्रु ० ॥ दास तुझे आम्हीं देवा तुजलाचि ध्यातों, देवा
 तुजलाचि ध्यातों ॥ प्रेमें करुनियां देवा गुण तूझे गातों ॥ जाहलें ० ॥ १ ॥ तरी न्यावी
 सिद्धी देवा हेचि वासना, देवा हेचि वासना ॥ रक्षुनीयां सर्वा द्यावी आम्हांसी
 आज्ञा ॥ जाहलें ० ॥ २ ॥ मागणें तें देवा आतां एकची आहे, आतां एकची आहे ॥
 तारुनिया सकळां आम्हां कृपादृष्टि पाहें ॥ जाहलें ० ॥ ३ ॥ जेव्हां सर्व आम्ही मिळूं
 ऐशा या ठाया, ऐशा या ठाया ॥ प्रेमानंदें लागूं तुझी कीर्ती गाया ॥ जाहलें ० ॥ ४ ॥
 सदा ऐशी भक्ती राहो आमुच्या मनीं, आमुच्या मनीं ॥ हेची देवा तुम्हां असे
 नित्य विनवणी ॥ जाहलें ० ॥ ५ ॥ वारुनियां संकटें आतां आमुचीं सारीं, आतां
 आमुचीं सारीं ॥ कृपेची साउली देवा दीनांवरि करीं ॥ जाहलें ० ॥ ६ ॥ निरंतर
 आमुची चिंता तुम्हां असावी, चिंता तुम्हां असावी ॥ सर्वांची लज्जा देवा तुम्हीं
 रक्षावी ॥ जाहलें ० ॥ ७ ॥ निरोप घेतों आतां आम्हां आज्ञा असावी, आज्ञा असावी ॥
 चुकलें आमचें कांहीं त्याची क्षमा असावी ॥ जाहलें ० ॥ ८ ॥

हेरंबाष्टक

हेरंब माझा गुरुमाय बाप। हेरंब माझा परमात्मरूप। हेरंब माझा मजलागि
 रक्षी। हेरंब माझा जिव प्राण साक्षी ॥ १ ॥ हेरंब माझ्या जवळी असावा। हेरंब
 माझ्या नयनीं दिसावा। हेरंब माझ्या हृदयीं वसावा। हेरंब माझ्या जिविचा
 विसावा ॥ २ ॥ हेरंब माझा प्रभु प्राणदाता। हेरंब माझा भयशोकहर्ता। हेरंब माझा
 मजमाजिं आहे। हेरंब माझा मजलागिं आहे ॥ ३ ॥ हेरंब सेवा मजला घडावी।
 हेरंब नामीं रसना जडावी। हेरंब मूर्ती हृदयीं दडावी। हेरंब क्षेत्रीं तनु ही पडावी ॥ ४ ॥
 हेरंबरूपीं मति लीन ज्याची। हेरंब देवा करुणा तयाची। हेरंब हाची जगिं अन्नदाता।
 हेरंब हा रक्षितसे भवार्ता ॥ ५ ॥ हेरंब माझा धनधान्यराशी। हेरंब गांवीं अमुची
 मिराशी। हेरंब हा मंत्र सदा जपावा। हेरंब कार्जी जिव हा खपावा ॥ ६ ॥ हेरंबशत्रूसि
 सदा त्यजावें। हेरंबमित्रासि सदा भजावें। हेरंबभक्तासी सदा पुजावें। हेरंबकार्यासि
 सदा झिजावें ॥ ७ ॥ हेरंब भक्ती मनुजा करावी। हेरंब कीर्ती श्रवणीं भरावी।
 हेरंब पायीं मन स्थीर व्हावें। हेरंब नामें जग उद्धरावें ॥ ८ ॥

हे दयानिधे श्रीगजानना (करुणा श्लोक)

घोर हा नको फार कष्टलो। निजहितास मी व्यर्थ गुंतलों। वारि शीघ्र संसारयातना। हे दयानिधे श्रीगजानना ॥१॥ विषय गोड हे लागले मला। यामुळे असे घात आपुला। कळुनियां असें भ्रांति जाइना। हे दया० ॥२॥ त्रिविध ताप हा जाळितो अती। काम क्रोध हे जाण पीडिती। चित्त सर्वथा स्वस्थ राहिना। हे दया० ॥३॥ स्त्रीधनादि हें आठवीं मनीं। छंद हाचि रे दिवसयामिनी। विसरलों तुला दीनपालना। हे दया० ॥४॥ माउली पिता बंधु सोयरा। तूंचि आमुचा निश्चयें खरा। शरण तूज मी विघ्नभंजना। हे दया० ॥५॥ म्हणवितों तुझा दास या जनीं। सकळ व्यापका जाणशी मनीं। भुक्ति मुक्ति दे भक्तपालना। हे दया० ॥६॥ काय काय रे साधनें करूं। मीं असें तुझें मूर्ख लेकूं। विटंबिती मला द्वैतभावना। हे दया० ॥७॥ विषयचिंतनें शोक पावलों। देहबुद्धिनें व्यर्थ नाडलों। भालचंद्रजी तोडिं बंधना। हे दया० ॥८॥ गजमुखा तुझी वाट पाहतां। नेत्र शीणले जाण तत्त्वतां। भेटसी कधीं भ्रमनिवारणा। हे दया० ॥९॥ प्रभु समर्थ तूं आमचे शिरीं। वेष्टिलों असें विषयपामरीं। नवल हेंचि रे वाटतें मना। हे दया० ॥१०॥ अगुण अद्वया तूं परात्परा। पार नेणवे विधि हरीहरां। अचल निर्मला नित्य निर्गुणा। हे दया० ॥११॥ जिवन व्यर्थ हें तूजवेगळें। स्वहित आपुलें काय साधिलें। सुख नसे सदा मोहयातना। हे दया० ॥१२॥ फारसें मला बोलतां न ये। पाउलें तुझीं देखिलीं स्वयें। मांडिली असे बहुत वलगना। हे दया० ॥१३॥ दीनबंधु हें ब्रीद आपुलें। साच तूं करीं दाविं पाउलें। मंगलालया विश्वजीवना। हे दया० ॥१४॥ नाशिवंत रे सर्व संपदा। हे नको मला पाव एकदां। क्षेम देउनी चित्तरंजना। हे दया० ॥१५॥ जातसे घडी पल युगापरी। लागली तुझी खंति अंतरीं। स्वामी आपुला विरह साहिना। हे दया० ॥१६॥ कळेल तें करीं विनविणें किती। तारीं अथवा मारीं गणपति। सकल दोष अन् कष्ट नाशना। हे दया० ॥१७॥ आवडे मला त्रिभुवनाकृती। पूजुनी बरी करिना आरती। धांव पांव रे मोदकाशना। हे दया० ॥१८॥ हृदय कठिण तूं न करि सर्वथा। अंत आमुचा बघसि पूरता। सिद्धिवल्लभा मूषकवाहना। हे दया० ॥१९॥ कल्पवृक्ष तूं कामधेनु वा। लाविजे स्तनीं जीविंच्या जिवा। हाचि हेत रे शेषभूषणा। हे दया० ॥२०॥ गणपति तुझें नाम चांगलें। आवडी बहू चित्त रंगलें। प्रार्थना तुजी गौरीनंदना। हे दया० ॥२१॥ तारि मोरया दुःखसागरीं। गोसावीनंदन प्रार्थना करी। आत्मया मनीं जाण चिदघना। हे दया० ॥२२॥

(करुणा श्लोक)

मी व्यर्थ गुंतलों। वारि शीघ्र
य गोड हे लागले मला। यामुळें
इना। हे दया० ॥२॥ त्रिविध ताप
ती। चित्त सर्वथा स्वस्थ राहिना।
हाचि रे दिवसयामिनी। विसरलों
बंधु सोयरा। तूंचि आमुचा निश्चयें
॥ म्हणवितों तुझा दास या जनीं।
भक्तपालना। हे दया० ॥६॥ काय
रुं। विटंबिती मला द्वैतभावना। हे
बुद्धिने व्यर्थ नाडलों। भालचंद्रजी
वाट पाहतां। नेत्र शीणले जाण
॥९॥ प्रभु समर्थ तूं आमचे शिरीं।
गाटतें मना। हे दया० ॥१०॥ अगुण
तां। अचल निर्मला नित्य निर्गुणा।
। स्वहित आपुलें काय साधिलें।
फारसें मला बोलतां न ये। पाउलें
वल्गना। हे दया० ॥१३॥ दीनबंधु हें
गालया विश्वजीवना। हे दया० ॥१४॥
। एकदां। क्षेम देउनी चित्तरंजना। हे
लागली तुझी खंति अंतरीं। स्वामी
छेल तें करीं विनविणें किती। तारीं
ष्ट नाशना। हे दया० ॥१७॥ आवडे
रती। धांव पांव रे मोदकाशना। हे
व्रथा। अंत आमुचा बघसि पूरता।
कल्पवृक्ष तूं कामधेनु वा। लाविजे
पूषणा। हे दया० ॥२०॥ गणपति तुझे
र्यना तुजी गौरीनंदना। हे दया० ॥२१॥
। करी। आत्मया मनीं जाण चिदघना।

श्रीदासबोधातील गणनायक गणेशाला नमस्कार

ॐ नमोजि गणनायका। सर्वसिद्धिफलदायका। अज्ञानभ्रांतिछेदका।
बोधरूपा ॥ १ ॥ माझिये अंतरीं भरावें। सर्वकाळ वास्तव्य करावें। मज वाक्शून्यास
वदवावें। कृपाकटाक्षें करूनी ॥ २ ॥ तुझिये कृपेचेनि बळें। वितुळती भ्रांतीचीं
पडळें। आणी विश्वभक्षकें काळें। दास्यत्व कीजे ॥ ३ ॥ येतां कृपेची निज उडी।
विघ्नें कांपती बापुडीं। होऊनि जाती देशधडी। नाममात्रें ॥ ४ ॥ म्हणोनि नामें
विघ्नहर। आम्हा अनाथांचें माहेर। आदिकरूनी हरिहर। अमर वंदिती ॥ ५ ॥
वंदूनियां मंगळनिधी। कार्य करितां सर्वसिद्धी। आघात अडथाले उपाधी। बाधूं
सकेना ॥ ६ ॥ जयाचें आठवितां ध्यान। वाटे परम समाधान। नेत्रीं रिघोनियां
मन। पांगुळे सर्वांगीं ॥ ७ ॥ सगुण रूपाची ठेव। महा लावण्य लाघव। नृत्य
करितां सकळ देव। तटस्थ होती ॥ ८ ॥ सर्वकाळ मदोन्मत्त। सदा आनंदे डुल्लत।
हरुषें निर्भर मुदित। सुप्रसन्नवदनु ॥ ९ ॥ भव्यरूप वितंड। भीममूर्ति माहाप्रचंड।
विस्तीर्ण मस्तकीं उदंड। सिंदूर चर्चिला ॥ १० ॥ नाना सुगंध परिमळें। थबथबां
गळती गंडस्थळें। तेथें आलीं षट्पदकुळें। झुंकारशब्दें ॥ ११ ॥ मुडीं शृंगारदंड
सरळे। शोभे अभिनव आवाळें। लंबित अधर तिक्षण गळे। क्षणाक्षणा
मंदसत्त्वी ॥ १२ ॥ चौदा विद्यांचा गोसांवी। हरस्व लोचन ते हिलावी। लवलवित
फडकावी। फडै फडै कर्णथापा ॥ १३ ॥ रत्नखचित मुगुटीं झळाळ ॥ नाना सुरंग
फांकती कीळ। कुंडलें तळपती नीळ। वरी जडिले झमकती ॥ १४ ॥ दंत शुभ्र
सदृष्ट। रत्नखचित हेमकट्ट। तया तळवटीं पत्रें नीट। तळपती लघुलघु ॥ १५ ॥
लवथवित मलपे दोंद, वेष्टित कट्ट नागबंद। क्षुद्र घंटिका मंद मंद। वाजती
झणत्कारें ॥ १६ ॥ चतुर्भुज लंबोदर। कासे कासिला पीतांबर। फडके दोंदिचा
फणीवर। धुधुकार टाकी ॥ १७ ॥ डोलवी मस्तक जिह्वा लाळी। घालुन बैसला
वेंटाळी। उभारोनि नाभिकमळीं। टकमकां पाहे ॥ १८ ॥ नाना-याति कुसुममाळा।
व्याळपरियंत रुळती गळा। रत्नजडित हृदयकमळा। वरी पदक शोभे ॥ १९ ॥
शोभे फरश आणी कमळ। अंकुश तिक्षण तेजाळ। येके करीं मोदकगोळ।
तयावरी अतिप्रीति ॥ २० ॥ नटनाट्य कळांकुसरी। नाना छंदे नृत्य करी। टाळ
मृदंग भरोवरी। उपांग हुंकारे ॥ २१ ॥ स्थिरता नाही येक क्षण। चपळविषई अग्रगण।

साजिरी मूर्ति सुलक्षण। लावण्यखाणी ॥ २२ ॥ रुणझुणां वाजती नेपुंरें। वांकी बोभाटती गजरे। घागरियासहित मनोहरें। पाउलें दोनीं ॥ २३ ॥ ईश्वरसभेस आली शोभा। दिव्यांबरांची फांकली प्रभा। साहित्यविषई सुल्लभा। अष्टनायका होती ॥ २४ ॥ ऐसा सर्वांगि सुंदरु। सकळ विद्यांचा आगरु। त्यासी माझा नमस्कारु। साष्टांग भावें ॥ २५ ॥ ध्यान गणेशाचें वर्णितां। मतिप्रकाश होय भ्रंता। गुणानुवाद श्रवण करितां। वोळे सरस्वती ॥ २६ ॥ जयासी ब्रह्मादिक वंदिती। तेथें मानव बापुडे किती। असो प्राणी मंदमती। तेहीं गणेश चिंतावा ॥ २७ ॥ जे मूर्ख अवलक्षण। जे कां हीणाहूनि हीण। तेचि होती दक्ष प्रविण। सर्वविषई ॥ २८ ॥ ऐसा जो परम समर्थ। पूर्ण करी मनोरथ। सप्रचीत भजन स्वार्थ। कलौ चंडीविनायकौ ॥ २९ ॥ ऐसा गणेश मंगळमूर्ती। तो म्यां स्तविला यथामती। वांछा धरून चितीं। परमार्थाची ॥ ३० ॥

श्रीज्ञानेश्वरीतील आद्यदेव गणेशाला वंदन

ॐ नमो जी अद्या। वेदप्रतिपाद्या। जय जय स्वसंवेद्या। आत्मरूपा ॥ १ ॥ देवा तूंचि गणेशु। सकलार्थमतिप्रकाशु। म्हणे निवृत्तिदासु। अवधारिजो जी ॥ २ ॥ हें शब्दब्रह्म अशेष। तेचि मूर्ति सुवेष। तेथ वर्णवपु निर्दोष। मिरवत असे ॥ ३ ॥ स्मृति तेचि अवयव। रेखा आंगीकभाव। तेथ लावण्याची ठेव। अर्थशोभा ॥ ४ ॥ अष्टादश पुराणें। तींचि मणिभूषणें। पदपद्धती खेवणें। प्रमेयरत्नांचीं ॥ ५ ॥ पद्यबंध नागर। तेचि रंगाथिलें अंबर। जेथ साहित्य वाणें सपूर। उजाळाचें ॥ ६ ॥ देखा काव्य नाटका। जें निर्धारितां सकौतुका। त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका। अर्थध्वनि ॥ ७ ॥ नाना प्रमेयांची परी। निपुणपणें पाहतां कुसरी। दिसती उचित पदें माझारीं। रत्ने भलीं ॥ ८ ॥ तेथ व्यासादिकांच्या मती। तेचि मेखळा मिरवती। चोखाळपणें झळकती। पल्लवसडका ॥ ९ ॥ देखा षड्दर्शनिं म्हणिपती। तेचि भुजांची आकृति। म्हणऊनि विसंवादे धरिती। आयुधें हातीं ॥ १० ॥ तरी तर्कु तोचि परशु। नीतिभेदु अंकुशु। वेदांतु तो महारसु। मोदकु मिरवे ॥ ११ ॥ एके हातीं दंतु। जो स्वभावतां खंडितु। तो बौद्धमतसंकेतु। वार्तिकांचा ॥ १२ ॥ मग सहजें सत्कारवादु। तो पद्मकरु वरदु। धर्मप्रतिष्ठा तो सिद्धु। अभयहस्तु ॥ १३ ॥ देखा विवेकवंतु सुविमळु। तोचि शंडादंडु सरळु। जेथ परमानंदु केवळु। महामुखाचा ॥ १४ ॥

तरी संवा
मज अव
सेविती ॥
मस्तकाव
सुगंधें। श
महामंडल
तें मियां श

श्रीएक

श्रीगणे
श्रीरुक्मिणी
न देखोनि
एकपणें त
तुजमार्जी
साचोकारा
यालागीं
पुरुषार्थ त
निजदंतु ॥
वदनीं। क
उठी। तेचि
नाभीं आ
शुद्ध सत्त्व
साचार शो
सहजासनीं
विघ्न न
भावें भक्त
निजनिवाडे

पुण्यां वाजती नेपुंरें। वांकी बोभाटती
२३॥ ईश्वरसभेस आली शोभा।
। अष्टनायका होती॥ २४॥ ऐसा
नमस्कारु। साष्टांग भावें॥ २५॥
गुणानुवाद श्रवण करितां। वोळे
थें मानव बापुडे किती। असो
मूर्ख अवलक्षण। जे कां हीणाहूनि
२६॥ ऐसा जो परम समर्थ। पूर्ण
वडीविनायकौ॥ २७॥ ऐसा गणेश
धरून चितीं। परमार्थाची॥ ३०॥

गणेशाला वंदन

जय स्वसंवेद्या। आत्मरूपा॥ १॥
नेवृत्तिदासु। अवधारिजो जी॥ २॥
र्णवपु निर्दोष। मिरवत असे॥ ३॥
लावण्याची ठेव। अर्थशोभा॥ ४॥
खेंवणें। प्रमेयरत्नांचीं॥ ५॥ पद्यबंध
वाणें संपूर्ण। उजाळाचें॥ ६॥ देखा
त्याचि रुणझुणती क्षुद्रघंटिका।
णें पाहतां कुसरी। दिसती उचित
च्या मती। तेचि मेखळा मिरवती।
षड्दर्शनि म्हणिपती। तेचि भुजांची
हातीं॥ १०॥ तरी तर्कु तोचि परशु।
कु मिरवे॥ ११॥ एके हातीं दंतु।
नांंचा॥ १२॥ मग सहजें सत्कारवादु।
भयहस्तु॥ १३॥ देखा विवेकवंतु
नानंदु केवळु। महासुखाचा॥ १४॥

स्तोत्राणि

तरी संवादु तोचि दशनु। जो समताशुभ्रवर्णु। देवो उन्मेषसूक्ष्मेक्षणु। विघ्नराजु॥ १५॥
मज अवगमलिया दोनी। मीमांसा श्रवणस्थानीं। बोधमदामृत मुनी। अली
सेविती॥ १६॥ प्रमेयप्रवालसुप्रभ। द्वैताद्वैत तेचि निकुंभ। सरिसेपणें एकवटत इभ—।
मस्तकावरी॥ १७॥ उपरि दशोपनिषदें। जियें उदरें ज्ञानमकरंदें। तियें मुगुटीं कुसुमें
सुगंधें। शोभती भलीं॥ १८॥ अकार चरणयुगल। उकार उदर विशाल। मकार
महामंडल। मस्तकाकारें॥ १९॥ हे तिन्ही एकवटले। तेथ शब्दब्रह्म कवळलें।
तें मियां श्रीगुरुकृपा नमिलें। आदिबीज॥ २०॥

श्रीएकनाथी भागवतातील श्रीएकदंत गणेशाला नमन

श्रीगणेशाय नमः॥ श्रीसरस्वत्यै नमः। श्रीगुरुभ्यो नमः॥ श्रीदत्तात्रेयाय नमः॥
श्रीरुक्मिणीपांडुरंगाभ्यां नमः॥ ॐ नमो जी जनार्दना। नाहीं भवअभवभावना।
न देखोनि मी तूं पणा। नमन श्रीचरणा सदगुरुराया॥ १॥ नमन श्रीएकदंता।
एकपणें तूंच आतां। एकीं दाविसी अनेकता। परी एकात्मता न मोडे॥ २॥
तुजमार्जी वासु चराचरा। म्हणौनि बोलिजे लम्बोदरा। यालागीं सकळांचा सोयरा।
साचोकारा तूं होसी॥ ३॥ तुज देखे जो नरु। त्यासी सुखाचा होय संसारु।
यालागीं 'विघ्नहर'। नामादरु तुज साजे॥ ४॥ हरुष तें वदन गणराजा। चान्ही
पुरुषार्थ त्याचि चान्ही भुजा। प्रकाशिया प्रकाशी वोजा। तो झळकत तुझा
निजदंतु॥ ५॥ पूर्वउत्तरमीमांसा दोनी। लागलिया श्रवणस्थानीं। निःशब्दादि वाचा
वदनीं। कर जोडूनि उभिया॥ ६॥ एकेचि काळीं सकळ सृष्टी। आपुलेपणें देखत
उठी। तेचि तुझी देखणी दृष्टी। सुखसंतुष्टी विनायका॥ ७॥ सुखाचें पेललें दोंद।
नाहीं आवर्तला आनंद। बोधाचा मिरवे नागबंद। दिसे सन्निध साजिरा॥ ८॥
शुद्ध सत्त्वाचा शुक्लांबर। कासे कसिला मनोहर। सुवर्णवर्ण अलंकार। तुझेनि
साचार शोभती॥ ९॥ प्रकृतिपुरुष चरण दोनी। तळीं घालिसी वोजावुनी। तयांवरी
सहजासनीं। पूर्णपणीं मिरवसी॥ १०॥ तुझी अणुमात्र झालिया भेटी। शोधितां
विघ्न न पडे दृष्टी। तोडिसी संसारफांसोटी। तोचि तुझे मुष्टी निजपरशु॥ ११॥
भावें भक्त जो आवडे। त्याचें उगविसी भवसांकडें। वोढूनि काढिसी आपणाकडे।
निजनिवाडें अंकुशें॥ १२॥ साच निरपेक्ष जो निःशेख। त्याचें तूंच वाढविसी

श्रीगणेशस्तोत्राणि ॐ ३९

सुख। देऊनि हरिखाचे मोदक। निवविसी देख निजहस्ते ॥ १३ ॥ सूक्ष्माहूनि सूक्ष्म
सान। त्यामार्जीं तुझे अधिष्ठान। यालागीं मूषकवाहन। नामाभिधान तुज साजे ॥ १४ ॥
पाहता नरु ना कुंजरु। व्यक्ताव्यक्तासी परु। ऐसा जाणोनि निर्विकारु। नमनादरु
ग्रंथार्थी ॥ १५ ॥ ऐशिया जी गणनाथा। मीपणें कैचा नमिता। अकर्ताचि जाहला
कर्ता। ग्रंथकथाविस्तारा ॥ १६ ॥

श्रीगुरुचरित्रातील विघ्नहर गणेशाला वंदन

ॐ नमो जी विघ्नहरा। गजानना गिरिजाकुमरा। जय जय लंबोदरा। एकदंता
शूर्पकर्णा ॥ १ ॥ हालविसी कर्णयुगले। तेथूनि जो कां वारा उसळे। त्याचेनि वातें
विघ्न पळे। विघ्नांतक म्हणती तुज ॥ २ ॥ तुझे शोभे आनन। जैसें तप्तकांचन।
किंवा उदित-प्रभारमण। तैसें तेज फांकतसे ॥ ३ ॥ विघ्नकानन च्छेदनासी। हातीं
फरश धरिलासी। नागबंद कटीसी। उरग यज्ञोपवीत ॥ ४ ॥ चतुर्भुज दिससी निका।
विशालाक्षा विनायका। प्रतिपाळिसी विश्वलोकां। निर्विघ्नें करुनि ॥ ५ ॥ तुझे चिंतन
जे करिती। तयां विघ्नें न बाधती। सकळाभीष्टें लाधती। अविलंबेंसी ॥ ६ ॥
सकळ मंगल कार्यासी। प्रथम वंदिजे तुम्हांसी। चतुर्दश-विद्यांसी। स्वामी तूंचि
लंबोदरा ॥ ७ ॥ वेद शास्त्रें पुराणें। तुझेचि असे लेखन। ब्रह्मादिकीं याकारणें।
स्तविलें असे सुरवरी ॥ ८ ॥ त्रिपुरसाधन करावयासी। ईश्वरें अर्चिलें तुम्हांसी।
संहारावया दैत्यांसी। पहिलें तुम्हांसी स्तविलें ॥ ९ ॥ हरि ब्रह्मादिक गणपती। कार्यांभीं
वंदिती। सकळाभीष्टें साधती। तुझेनि प्रसादें ॥ १० ॥ कृपानिधी गणनाथा।
ॐ कारा विघ्नहर्ता। विनायका अभयदाता। मतिप्रकाश करीं मज ॥ ११ ॥ समस्त
गणांचा नायक। तूंचि विघ्नांचा अंतक। तूतें वंदिती जे लोक। कार्य साधे
तयांचें ॥ १२ ॥ सकळ कार्यांचा आधारु। तूंचि कृपेचा सागरु। करुणानिधि गौरीकुमरु।
मतिप्रकाश करीं मज ॥ १३ ॥ माझे मनींची वासना। तुवां पुरवावी गजानना।
साष्टांग करितों नमना। विद्या देई मज आतां ॥ १४ ॥ नेणता होतों मतिहीन।
म्हणोनि धरिले तुझे चरण। चौदा विद्यांचें निधान। शरणागतवरप्रदा ॥ १५ ॥ माझे
अंतःकर्णीचें व्हावें। गुरुचरित्र कथन करावें। पूर्णदृष्टीनें पहावें। ग्रंथसिद्धी पाववीं
दातारा ॥ १६ ॥

निजहस्तें ॥ १३ ॥ सूक्ष्माहूनि सूक्ष्म
इन। नामाभिधान तुज साजे ॥ १४ ॥
सा जाणोनि निर्विकारु। नमनादरु
कैचा नमिता। अकर्ताचि जाहला

गणेशाला वंदन

मरा। जय जय लंबोदरा। एकदंता
जो कां वारा उसळे। त्याचेनि वारें
झें शोभे आनन। जैसैं तप्तकांचन।
३ ॥ विघ्नकानन च्छेदनासी। हातीं
वीत ॥ ४ ॥ चतुर्भुज दिससी निका।
निर्विघ्नें करुनि ॥ ५ ॥ तुझें चिंतन
गभीष्टें लाधती। अविलंबेंसी ॥ ६ ॥
गी। चतुर्दश-विद्यांसी। स्वामी तूंचि
भसे लेखन। ब्रह्मादिकीं याकारणें।
रावयासी। ईश्वरें अर्चिलें तुम्हांसी।
१ ॥ हरि ब्रह्मादिक गणपती। कार्यांभीं
सादें ॥ १० ॥ कृपानिधी गणनाथा।
मतिप्रकाश करीं मज ॥ ११ ॥ समस्त
तूतें वंदिती जे लोक। कार्य साधे
कृपेचा सागरु। करुणानिधि गौरीकुमरु।
वासना। तुवां पुरवावी गजानना।
गतां ॥ १४ ॥ नेणता होतों मतिहीन।
धन। शरणागतवरप्रदा ॥ १५ ॥ माझे
पूर्णदृष्टीनें पहावें। ग्रंथसिद्धी पाववीं

श्रीगणेशवरदस्तोत्र

ॐ नमोजी श्री गणेशा। ॐ नमोजी बुद्धिप्रकाशा। ॐ नमोजी गुणेशा।
सिद्धिदायका तुज नमो ॥ १ ॥ ॐ नमोजी ॐकारा। ॐ नमो चराचरा।
ॐ नमो गणेश्वरा। गणपालनतत्परा तुज नमो ॥ २ ॥ ॐ नमो वागीश्वरी। ॐ नमो ब्रह्मकुमारी।
ॐ नमो नमो वाचा चारी। सर्वसत्ताधारी तुज नमो ॥ ३ ॥ ॐ नमो सद्गुरु
राजा। ॐ नमो अधोक्षजा ॐ नमो कैलासराजा ॥ शंभुदेवा तुज नमो ॥ ४ ॥
ॐ नमो दत्तात्रेया। ॐ नमो अत्रि अनुसूया। ॐ नमो स्वामी सखया। रामराया
तुज नमो ॥ ५ ॥ ॐ नमो सकल संतां। सिद्धसाधु आणि महंतां। ॐ नमो
प्राणनाथा। श्रीहनुमंता तुज नमो ॥ ६ ॥ ॐ नमो इष्टदेवा। ॐ नमो मोक्षदेवा।
ॐ नमो कुलदेवा। कालदेवता तुज नमो ॥ ७ ॥ ॐ नमो वास्तुदेवा। ॐ नमो
ग्रामदेवा। ॐ नमो मातृदेवा। पितृदेवा तुज नमो ॥ ८ ॥ श्रीअष्टोत्तरशत माला।
करायाची आज्ञा मला। देऊनि बुद्धि बाळकाला। वरदस्तोत्र घडवावे ॥ ९ ॥
ॐ नमो गणेश्वरा। ॐ नमो गतीश्वरा। ॐ नमो गजवरा। गुणगर्वधरा तुज नमो ॥ १० ॥
ॐ नमो गणेशा। ॐ नमो गणाध्यक्षा। ॐ नमो गुरुदृशा। गुरुपुरुषा तुज नमो ॥ ११ ॥
ॐ नमो गणेश्वरा। ॐ नमो मानचतुरा। ॐ नमो गानपरा। गजरूपधरा तुज
नमो ॥ १२ ॥ ॐ नमो गुरुधर्मधुरंधरा। ॐ नमो गुणवत् पोषणकरा। ॐ नमो
गणपालनतत्परा। गजसुरयोद्धरा तुज नमो ॥ १३ ॥ ॐ नमो गंधर्वसंशयच्छेत्रा।
ॐ नमो गुरुमंत्रगुरुतंत्रा। ॐ नमो गुह्यप्रवरा। गुरुगर्वहरा। तुज नमो ॥ १४ ॥
ॐ नमो गणस्वामिना। ॐ नमो गजानना। ॐ नमो गुणसंपन्ना। गानप्राणा तुज
नमो ॥ १५ ॥ ॐ नमो गणदुःखप्रणाशना। ॐ नमो गुणवच्छत्रसूदना। ॐ नमो
गजध्वना। हे गुणप्राणा तुज नमो ॥ १६ ॥ ॐ नमो गानज्ञानपरायण। ॐ नमो
देवगौणा। ॐ नमो गानध्यानपरायणा। गानभूषणा तुज नमो ॥ १७ ॥ ॐ नमो
गुरुप्राणा। ॐ नमो गंधर्वभाजना। गणप्रथितनाम्ना तुज नमो ॥ १८ ॥ ॐ नमो
गुरुलक्षणसंपन्ना। ॐ नमो गंधर्वदर्पघ्ना। ॐ नमो गंधर्वप्रीतिवर्धना। गुरुतत्त्वार्थदर्शना
तुज नमो ॥ १९ ॥ ॐ नमो गणाराध्या। ॐ नमो गुण-हृद्या। ॐ नमो गुरु
आद्या। गुण आद्या तुज नमो ॥ २० ॥ ॐ नमो गुरुशास्त्रालया। ॐ नमो गुरुप्रिया।
ॐ नमो गणप्रिया। गणंजया तुज नमो ॥ २१ ॥ ॐ नमो गंधर्वप्रिया। ॐ नमो
गकारबीजनिलया। ॐ नमो गुरुप्रिया। गुरुमाया तुज नमो ॥ २२ ॥ ॐ नमो गजमाया।

ॐ नमो गंधर्व संसेव्या। ॐ नमो गंधर्वगानश्रवणप्रणया। गंधर्वस्त्रीभिराराध्या तुज
 नमो॥ २३॥ ॐ नमो गणनाथा। ॐ नमो गण-गर्भस्था। ॐ नमो गुणिगीता।
 गुरुस्तुता तुज नमो॥ २४॥ ॐ नमो गणरक्षणकृता। ॐ नमो गण-नमस्कृता।
 ॐ नमो गुणवत् गुणचित्तस्था। गुरुदेवता तुज नमो॥ २५॥ ॐ नमो गंधर्वकुलदेवता।
 ॐ नमो गजदंता। ॐ नमो गुरुदेवता। गंधर्वप्रवणस्वांता तुज नमो॥ २६॥
 ॐ नमो गंधर्वगणसंस्तुता। ॐ नमो गंधर्वगीतचरिता। ॐ नमो गानकृता। हे
 गर्जता तुज नमो॥ २७॥ ॐ नमो गणधिराजा। ॐ नमो देव गजा। ॐ नमो
 गुरुभुजा। देव गजराजा तुज नमो॥ २८॥ ॐ नमो गुरुमूर्ती। ॐ नमो गुणकृती।
 ॐ नमो गजपती। गणवल्लभमूर्ती तुज नमो॥ २९॥ ॐ नमो गणपति। ॐ नमो
 गुरुकीर्ती। ॐ नमो गीर्वाणसंपत्ती। गीर्वाणगणसेवित्री तुज नमो॥ ३०॥ ॐ नमो
 त्राता। ॐ नमो गणध्याता। ॐ नमो त्राता। गणगर्वपरिहर्ता तुज नमो॥ ३१॥
 ॐ नमो गणदेवा। ॐ नमो गानभुवा। ॐ नमो गंधर्वा। गानसिंधवा तुज नमो॥ ३२॥
 ॐ नमो गणश्रेष्ठा। ॐ नमो गुरुश्रेष्ठा। ॐ नमो गुणश्रेष्ठा। गणगर्जितसंतुष्टा तुज
 नमो॥ ३३॥ ॐ नमो गणसौख्यप्रदा। ॐ नमो गुरुमानप्रदा। ॐ नमो गुणवत्
 सिद्धिदा। गानविशारदा तुज नमो॥ ३४॥ ॐ नमो गुरुमंत्रफलप्रदा। ॐ नमो
 गुरुसंसारसुखदा। ॐ नमो गुरुसंसारदुःखभिदा। गर्विगर्वनुदा तुज नमो॥ ३५॥
 ॐ नमो गंधर्वाभयदा। ॐ नमो गणश्रीदा। ॐ नमो गर्जनागयुद्धविशारदा। गानविशारदा
 तुज नमो॥ ३६॥ ॐ नमो गंधर्वभयहारका। ॐ नमो प्रीतिपालका। ॐ नमो
 गणनायका। गंधर्ववरदायका तुज नमो॥ ३७॥ ॐ नमो गुरुस्त्रीगमने दोषहारका।
 ॐ नमो गंधर्वसंरक्षका। ॐ नमो गुणज्ञा गंधका। गंधर्वप्रणयोत्सुका तुज नमो॥ ३८॥
 ॐ नमो गंधीरलोचना। ॐ नमो गंधीर गुणसंपन्ना। ॐ नमो गंधीरगतिशोभना।
 देवा गजानना तुज नमो॥ ३९॥ हे गणेशस्तोत्र पठण करितां। देहीं नांदे आरोग्यता।
 कार्यसिद्धी होय तत्त्वतां। संशय मनीं न धरावा॥ ४०॥ धनार्थीयानें एकवीस
 दिन। सुप्रभातीं उठोन। करितां स्तोत्र पठण। धनप्राप्ति होय त्यासी॥ ४१॥ जो
 प्रतिदिनीं त्रिवार पठत। त्यासी पुत्र, धनधान्य प्राप्त होत। श्रीगणेश पुरवी इच्छित।
 यदर्थी संशय न धरावा॥ ४२॥ ज्यावरी संकट दुर्धर। तयानें एकादश वेळ स्तोत्र।
 पठता त्याचें भय थोर। तात्काळ निरसेल॥ ४३॥ त्र्यंबकराय गणेश-भक्त। जन
 दुःखें कष्टी होत। होऊनियां कृपावंत। स्तोत्र बीजयुक्त करविती॥ ४४॥ गणेशसुत
 नारायण। केवळ मूढ अज्ञान। त्यास कैचें असे ज्ञान। वरदस्तोत्र करावया॥ ४५॥

व्रणप्रणया। गंधर्वस्त्रीभिराराध्या तुज
 गण-गर्भस्था। ॐ नमो गुणिगीता।
 गणकृता। ॐ नमो गण-नमस्कृता।
 गो॥ २५ ॥ ॐ नमो गंधर्वकुलदेवता।
 गंधर्वप्रवणस्वांता तुज नमो॥ २६ ॥
 गेतचरिता। ॐ नमो गानकृता। हे
 ता। ॐ नमो देव गजा। ॐ नमो
 नमो गुरुमूर्ती। ॐ नमो गुणकृती।
 २९ ॥ ॐ नमो गणपति। ॐ नमो
 सेविती तुज नमो॥ ३० ॥ ॐ नमो
 गणगर्वपरिहर्ता तुज नमो॥ ३१ ॥
 गंधर्वा। गानसिंधवा तुज नमो॥ ३२ ॥
 नमो गुणश्रेष्ठा। गणगर्जितसंतुष्टा तुज
 नमो गुरुमानप्रदा। ॐ नमो गुणवत्
 ॐ नमो गुरुमंत्रफलप्रदा। ॐ नमो
 दा। गर्विगर्वनुदा तुज नमो॥ ३५ ॥
 नमो गर्जन्नागयुद्धविशारदा। गानविशारदा
 ॥ ॐ नमो प्रीतिपालका। ॐ नमो
 ॥ ॐ नमो गुरुस्त्रीगमने दोषहारका।
 ग। गंधर्वप्रणयोत्सुका तुज नमो॥ ३८ ॥
 गणसंपन्ना। ॐ नमो गंभीरगतिशोभना।
 त्र पठण करितां। देहीं नांदे आरोग्यता।
 धरावा॥ ४० ॥ धनार्थीयानें एकवीस
 ग। धनप्राप्ति होय त्यासी॥ ४१ ॥ जो
 कट दुर्धर। तयानें एकादश वेळ स्तोत्र।
 ॥ ४३ ॥ त्र्यंबकराय गणेश-भक्त। जन
 त्र बीजयुक्त करविती॥ ४४ ॥ गणेशसुत
 असे ज्ञान। वरदस्तोत्र करावया॥ ४५ ॥

गणेशस्तोत्राणि

कलियुगीं नाम वरिष्ठ। साक्ष देती श्रेष्ठ श्रेष्ठ। म्हणोनियां स्तोत्रपाठ। संत महंत
 करिताती॥ ४६ ॥ हे स्तोत्र केवळ चिंतामणि। नामरत्नांची खाणी। स्तोत्र पठोनियां
 वाणी। साधकें शुद्ध करावी॥ ४७ ॥ स्तोत्र पठणे पुरुषार्थ चारी। साध्य होती
 घरचे घरीं। म्हणोनियां याचेवरी। शुद्ध भाव ठेवावा॥ ४८ ॥ अतिसात्विक पुण्यवंत।
 त्यांसीच येथें प्रेम उपजत। भावें करिती स्तोत्रपाठ। त्यासी गणेश संरक्षी॥ ४९ ॥
 शके अठराशें साठ। बहुधान्य संवत्सर श्रेष्ठ। श्रीविनायकी चतुर्थी येत। शुक्रवार
 दिन भाग्याचा॥ ५० ॥ येच दिनीं हें वरदस्तोत्र। पूर्ण झालें अतिपवित्र। वरदहस्ते
 गजवक्त्र। पठणें भक्तां सांभाळी॥ ५१ ॥ इति श्रीगणेशवरदस्तोत्र। श्रवणें होती
 कर्ण पवित्र॥ विजय होईल सर्वत्र। आणि शांति लाभेल॥ ५२ ॥
 श्रीगजाननार्पणमस्तु॥

ॐ शांतिः शांतिः शांतिः ॥

मयूरेशाष्टक

(रामकृष्णबापू सोमयाजीकृत)

सृष्टीशीं करितां आरंभ विधिनें जो पूजिला भक्तिनें। जिंकाया मधुकैटभांसि
 हरिनें संप्रार्थिला सूक्तिनें। जिंकिलें त्रिपुरासि पंचवदनें ज्यालागिं प्रार्थूनिया।
 निर्विघ्नास्तव सर्वदा हृदयिं तो चिंता तुम्ही मोरया॥ १ ॥ जूंभेने विधिचेच जो
 प्रगटला सिंदूर नामासुर। ब्रह्मा त्या वर देत पीडि मग तो ब्रह्मादि सारे सुर॥
 जिंकोनि शिवही हरीत गिरिजा जो सोडि धावूनियां। निर्विघ्नास्तव० ॥ २ ॥ माध्यान्हीं
 तिथिं भाद्रमासिं चवथी हो सोमवारीं दिनीं। कैलासांत गजास्य तो प्रगटुनि केली
 सुखी मेदिनी। तेव्हां देवहि पुष्पवृष्टि करिती रंभादि नाचोनिया। निर्विघ्नास्तव० ॥ ३ ॥
 जे कां अष्टक हे पठोनि करिती उत्साहही चौथिचा। त्यांसी विघ्नचि नाहिं
 हो जनिमधे प्रेमा जसा सौतिचा। पावे तो बहु पुत्रपौत्र सुखही धान्यादिहि संपत्ती।
 बोले देशिकदास पाहुनि तया विघ्नें स्वयें कांपती। निर्विघ्नास्तव० ॥ ४ ॥

श्रीगणेशस्तोत्राणि ॐ ४३

गणेश-परापूजा

चराचरीं तू आवाहन ये काय तुझ्या कार्मीं। सकलाधारा द्यावें तुजला काय आसना मीं॥१॥ स्वच्छ जो तया केलें ठरती अर्घ्यपाद्य वायां। कर वाहे ना आचमन तुला शुद्धला द्याया॥२॥ घालू कैसें तुला निर्मला देवा स्नानातें। विश्वोदर तूं तुला वाहावा पट कवण्या हातें॥३॥ निरालंब तूं उपवीताचें महत्त्व का तूतें। गंधाची थोरवी काय तुज नसे लेप ज्यातें॥४॥ नसे वासना फुलें सुवासिक सुवास का तुजला। स्वतां रम्य तूं फिकी तुजपुढें पडे रत्नमाला॥५॥ निर्गन्धव्या सुगंधिक कशीं हीं द्रव्यें तुजशीं। धूपातीता प्रसन्न कैसा धूपें तूं होशी॥६॥ तेजोरूपा विश्वदीप तूं धूप दीप तुज तीं। भक्तजनांच्या आर्तिहरा का आर्तिक्यें होती॥७॥ सदा तृप्त तूं नैवेद्याची काय तुला वाणी। कर्माकर्मस्वयंफलदा का सेवूं सुफलानीं॥८॥ विभो तुष्ट तुज कसें करावें म्यां तांबूलानीं। विश्वश्रीदा कैसें रिझवूं स्वर्ण दक्षिणांनीं॥९॥ नसे अनंता प्रदक्षिणेचें बल माझ्या ठायीं। अगम्यपद तव मग कैसें म्यां लागावें पायीं॥१०॥ तुजला स्तवितां हात टेकिले जेथे वेदांनीं। कशी टिकावी तेथें वाणी मम बापुडवाणी॥११॥ स्वयंप्रकाशा काय तुजपुढें नीरांजन ज्योती। विसर्जन तुला कोठें विश्वें नांदविशी पोटी॥१२॥ कळूनि सारें सजलों देवा तुझ्या पूजनासी। भय न लेकरा वाटे जाया निज जननीपाशीं॥१३॥ चुकले मुकले शब्द मुलाचे गोडचि जननीतें। बालिशालीला बघूनि तीच्या मनीं हर्ष दाटे॥१४॥ अजाण मी लेकरूं तुजकडे जननीचें नातें। तव सेवेचा देवा ओढा असे मात्र मातें॥१५॥ होईल तैशी करितों सेवा गोड करुनि घ्यावी। आत्मपदाची जोड मोरया निजभक्ता द्यावी॥१६॥

तूं सुखकर्ता

तूं सुखकर्ता तूं दुःखहर्ता विघ्नविनाशक मोरया। संकटिं रक्षी शरण तुला मी गणपतिबाप्पा मोरया॥ध्रु०॥ मंगलमूर्तीं तूं गणनायक। वक्रतुंड तूं सिद्धिविनायक॥ तुझिया द्वारीं आज पातलों। ये इच्छित मज द्याया। संकटिं०॥१॥ तूं सकलांचा भाग्यविधाता। तूं विद्येचा स्वामी दाता। ज्ञानदीप उजळून आमुचा। निववी नैराश्याला॥ संकटिं०॥२॥ तूं माता तूं पिता जर्गी या। ज्ञाता तूं सर्वस्व जर्गी या। पामर मीं स्वर उणे भासती। तुझी आरती गाया॥ संकटिं०॥३॥

जा

सकलाधारा द्यावें तुजला काय
ती अर्घ्यपाद्य वायां। कर वाहे
कैसें तुला निर्मला देवा स्नानातें।
१॥ निरालंब तूं उपवीताचें महत्त्व
ज्यातें॥४॥ नसे वासना फुलें
फेकी तुजपुढें पडे रत्नमाला॥५॥
गीता प्रसन्न कैसा धूपें तूं होशी॥६॥
रुजनांच्या आर्तिहरा का आर्तिक्यें
वाणी। कर्माकर्मस्वयंफलदा का
करावें म्यां तांबूलांनीं। विश्वश्रीदा
ता प्रदक्षिणेचें बल माझ्या ठायीं।
१०॥ तुजला स्तवितां हात ठेकिले
बापुडवाणी॥११॥ स्वयंप्रकाशा
कोठें विश्वें नांदविशी पोटी॥१२॥
भय न लेंकरा वाटे जाया निज
चे गोडचि जननीतें। बालिशालीला
मी लेंकरूं तुजकडे जननीचें नातें।
५॥ होईल तैशी करितों सेवा गोड
जभक्ता द्यावी॥१६॥

कर्ता

क मोरया। संकटिं रक्षी शरण तुला
गणनायक। वक्रतुंड तूं सिद्धिविनायक॥
द्याया। संकटिं०॥१॥ तूं सकलांचा
ज्ञानदीप उजळून आमुचा। निववी
तता जर्गी या। ज्ञाता तूं सर्वस्व जर्गी
रती गाया॥ संकटिं०॥३॥

शस्तोत्राणि

श्रीगणेशाच्या आरत्या

१

सुखकर्ता दुःखहर्ता वार्ता विघ्नाची। नुखी पुरवी प्रेम कृपा जयाची॥ सर्वांगीं
सुंदर उटि शेंदुराची॥ कंठीं झळके माळ मुक्ताफळांची॥१॥
जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती। दर्शनमात्रें मनकामना पुरती॥ध्रु०॥ रत्नखचित
फरा तुज गौरीकुमरा। चंदनाची उटि कुंकुमकेशरा॥ हिरेजडित मुगुट शोभतो
बरा॥ रुणझुणती नूपूरें चरणीं घागरिया॥जय०॥२॥ लंबोदर पीतांबर फणिवरबंधना।
सरळ सोंड वक्रतुंड त्रिनयना॥ दास रामाचा वाट पाहे सदना। संकटीं पावावें,
निर्वाणीं रक्षावें सुरवरवंदना॥३॥ जय देव जय देव०॥

२

नाना परिमळ दूर्वा शेंदुर शमिपत्रें। लाडू मोदक अन्नें परिपूरित पात्रें। ऐसें
पूजन केल्या बीजाक्षर मंत्रें। अष्टहि सिद्धि नवनिधि देसी क्षणमात्रें॥१॥
जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती। तूझे गुण वर्णाया मज कैची स्फूर्ती॥ध्रु०॥
तूझे ध्यान निरंतर जे कोणी करिती॥ त्यांचीं सकलहि पापें विघ्नेंही हरती॥
वाजी वारण शिबिका सेवक सुत युवती॥ सर्वहि पावुनी अंतीं भवसागर तरती॥
जय देव०॥२॥ शरणागत सर्वस्वें भजती तव चरणीं। कीर्ति तयांची राहे जोंवरि
शशितरणी॥ त्रैलोक्यीं ते विजयी अद्भुत हे करणी॥ गोसावीनंदन रत नामस्मरणी॥३॥
जय देव जय देव०॥३॥

३

शेंदुर लाल चढायो अच्छा गजमुखको॥ दोंदिल लाल बिराजे सुत गौरीहरको॥
हाथ लिये गुडलड्डू साईं सुरवरको॥ महिमा कहे न जाय लागत हूं पदको॥१॥
जय जयजी गणराज विद्यासुखदाता॥ धन्य तुमारा दरसन मेरा मन रमता॥ध्रु०॥
अष्टौ सिद्धी दासी संकटको बैरी॥ विघ्नविनाशक मंगल मूरत अधिकारी॥
कोटी सूरजप्रकाश ऐसी छबि तेरी। गंडस्थल मदमस्तक झुले शशिवहारी॥२॥
भावभगतिसे कोई शरणागत आवे॥ संतत संपत सबही भरपूर पावे॥
ऐसे तुम महाराज मोको अति भावे॥ गोसावीनंदन निशिदिन गुण गावे॥३॥

श्रीगणेशस्तोत्राणि ॐ ४५

आरती विघ्नहरा सिद्धि बुद्धि विहारा। बोधांकुश करी माझा। भवविघ्न
संहारा॥ ध्रु० ॥ मोक्षपदा प्रतिबंध। कामक्रोधसंबंध। त्याचे योगें होतो। मसि अधिकच
भवबंध॥ २॥ आरती..॥ तूंच येक अविनाशी। सर्वविघ्नविनाशी। म्हणऊनि
शरण आलों। विनायका चरणार्शी॥ ३॥ आरती...॥ मयुरेशा चिंतामणि। पडलों
भवश्रमणीं। रामकृष्ण दास त्यासी। मोक्ष देई राहोनी मनीं॥ ४॥

अहो अनुपम्य दिव्य शोभा रविकोटि मुकुटिं त्रिपुंड्र रेखियेला। मृगनाभि लल्लाटिं
मुखप्रभा काय वर्णू॥ दिव्य कंदर्पकोटि कुंडलें रत्नदिप्ती। देवा। कुंडलें रत्नदिप्ती।
पदक शोभे कंठीं। जयदेवा धुंडिराजा॥ जय मूषकध्वजा॥ आरती ओवाळीन॥
अभयवरदसहजा॥ जयदेवा धुंडिराजा॥ १॥ अहो सुंदर मुक्तमाळा पुष्पहार रुळती
आजानुबाहुदंड॥ बहिवट शोभती डुलती चारि भुजा॥ दशांगुलें मिरवति आयुधेंसहित
देखा॥ देवा, आयुधेंसहित देखा॥ बाप मंगलमूर्ति॥ जयदेव धुंडिराजा॥ २॥
अहो स्थूळ हें दोंद तुझें वरी उटि पातळ विचित्र नागबंध॥ शोभे नाभिमंडळ
चौदा विद्येचें॥ भुवन निर्मळ कसिला पीतांबर॥ देवा, कसिला पीतांबर॥ वरी
रत्न झळाळ। जयदेवा धुंडिराजा॥ ३॥ मेखळा रत्नजडित जानुजंघा नागरा पोटन्या
गुल्फ दोन्ही॥ अंदुवाकी साजिन्या तोडरू रुळताती॥ महाधाक असुरां पाउलें
काय वर्णू॥ देवा, पाउलें काय वर्णू॥ तेजें लोपल्या तारा॥ जयदेवा धुंडिराजा॥ ४॥
योगिया ध्यानिं रम्य सिंहासनीं गणपती॥ उभया चारि शक्ती सामवेद स्तविती
विंजणवारे॥ वरी चवऱ्या ढाळिती॥ गोसावी योगियाच्या, मोरया गोसावी
योगियाच्या॥ ध्यानीं मंगलमूर्ति॥ जयदेवा धुंडिराजा॥ जय मूषकध्वजा॥ ५॥

जयदेव जयदेव जय वक्रतुंडा। सिंदूरमंडित विशाळ सरळ भुजदंडा॥ जय०॥
प्रसन्नभाळा विमळा करि घेउनि कमळा। उंदिर वाहन दोंदिल नाचसि बहुलीळा।
रुणझुण रुणझुण करिती घागरिया घोळा। सताल सुस्वर गायन शोभित
अवलीळा॥ १॥ सा री ग म प ध नी सप्तस्वर भेदा। धिमिकिट धिमिकिट
मृदंग वाजति गतिछंदा॥ ताताक् ताताक् थय्या करिसी आनंदा। ब्रह्मादिक
अवलोकिति तव पदारविंदा॥ जय०॥ २॥ अभयवरदा सुखदा राजिवदलनयना।
परशांकुशलझूधर शोभित शुभरदना॥ ऊर्ध्वदोंदिल उंदिर कार्तिकेश्वर रचना। मुक्तेश्वर
चरणांबुजिं अलिपरि करि भ्रमणा॥ जय०॥ ३॥

मंगलमूर्ति
सिद्धिबुद्धि
श्रीगजान
श्रीगणना
श्रीगजान
हेरंबमाय
गजानना
धांवत ये
पायीं हव
ज्याला
मोरया रे
गणपति

१. ध
त्याचे च
उंदिर अ
शुभ वरू

२. तु
विरूढावी
ऐसें घावें
तुझा अप
गजानना
अन्य उप
मज घावें

श्रीगणेशाची भजने

गोधांकुश करी माझा। भवविघ्न
। त्याचे योगें होतो। मसि अधिकच
गी। सर्वविघ्नविनाशी। म्हणऊनि
...॥ मयुरेशा चिंतामणि। पडलों
होनी मनीं ॥ ४ ॥

त्रिपुंड्र रेखियेला। मृगनाभि लह्यांति
रत्नदिसी। देवा। कुंडलें रत्नदिसी।
मूषकध्वजा ॥ आरती ओवाळीन ॥
हो सुंदर मुक्तमाळा पुष्पहार रुळती
जा ॥ दशांगुलें मिरवति आयुधेंसहित
तलमूर्ति ॥ जयदेव धुंडिराजा ॥ २ ॥
प्रचित्र नागबंध ॥ शोभे नाभिमंडळ
॥ देवा, कसिला पीतांबर ॥ वरी
रत्नजडित जानुजंघा नागरा पोटच्या
ळताती ॥ महाधाक असुरां पाउलें
च्या तारा ॥ जयदेवा धुंडिराजा ॥ ४ ॥
भया चारि शक्ती सामवेद स्तविती
गवी योगियाच्या, मोरया गोसावी
डराजा ॥ जय मूषकध्वजा ॥ ५ ॥

त विशाळ सरळ भुजदंडा ॥ जय० ॥
र वाहन दोंदिल नाचसि बहुलीळा।
। सताल सुस्वर गायन शोभित
सप्तस्वर भेदा। धिमिकिट धिमिकिट
थय्या करिसी आनंदा। ब्रह्मादिक
अभयवरदा सुखदा राजिवदलनयना।
दिल उंदिर कार्तिकेश्वर रचना। मुक्तेश्वर
॥ १ ॥

स्तोत्राणि

मंगलमूर्ति माझे आई, मजला ठाव द्यावा पायीं ॥ १ ॥
सिद्धिबुद्धि मयुरामाई, मजला ठाव द्यावा पायीं ॥ २ ॥
श्रीगजानन जय गजानन, जय गजानन मोरया ॥ ३ ॥
श्रीगणनाथ जय गणनाथ। मीं अपराधी घ्या पदरांत ॥ ४ ॥
श्रीगजाननपद सेवावे, काया वाचा मनोभावें ॥ ५ ॥
हेरंबमाय दाखवी पाय, तुजविण गमेना करूं मी काय ॥ ६ ॥
गजानना, गजानना, पार्वतिच्या नंदना मोरया गजानना बा गजवदना ॥ ७ ॥
धांवत ये बा गणराया, दीनातें मज ताराया ॥ ८ ॥
पायीं हळूहळू चाला, मुखाने गजानन बोला ॥ ९ ॥
ज्याला म्हणती पुत्र शिवाचा, तो हा गणपती मित्र जिवाचा ॥ १० ॥
मोरया रे बाप्पा मोरया रे, मोरया रे बाप्पा मोरया रे ॥ ११ ॥
गणपति बाप्पा मोरया। पुढल्या वर्षी लौकर या ॥ १२ ॥

श्रीगणरायाचे अभंग

१. धरोनियां फरश करीं। भक्तजनांची विघ्नें वारी। ऐसा गजानन महाराजा।
त्याचे चरणीं लाहो माझा ॥ शेंदुर शमी बहु प्रिय ज्याला। तुरा दूर्वाचा शोभला ॥
उंदिर असे जयाचें वाहन। माथा जडित मुगुट पूर्ण ॥ नाग यज्ञोपवित रुळे।
शुभ्र वस्त्र शोभित साजिरें ॥ भावमोदक हाराभरी। तुका भावें पूजा करी ॥

२. तुज मागतों मीं आतां। मज द्यावें एकदंता ॥ तुझे ठायीं माझी भक्ति।
विरूढावी गणपती ॥ तुझे ठायीं ज्याची प्रीति। त्याची घडावी संगति ॥ धरणीधरा
ऐसें द्यावें। सर्वाभूतीं लीन व्हावें। तुज शरण शरण। आलों पतित मी जाण ॥
तुझा अपराधी मी खरा। आहे इक्षुचापधरा ॥ माझी येऊ दे करुणा। तुजलागीं
गजानना। नाम घ्यारे मोरयाचें। तरी सार्थक जीवाचें ॥ कलीयुगीं नामाविण।
अन्य उपाय नसे जाण। नामें बहुत तरले। पुनः जन्मासी न आले ॥ धरणीधरा
मज द्यावें। नित्य नामचि वदवावें ॥

अंगारकी चतुर्थीचे माहात्म्य

अंगारवासरवतीमिह ये चतुर्थी
संप्राप्य मोदकभरैः परिमोदवद्भिः ।
पूजा व्यधायि विविधा तव गंधमाल्यैः
तानत्र पुत्र विदधामि गणान् गणेश ॥

अर्थ - मंगळवारयुक्त कृष्ण चतुर्थीला अंगारकी चतुर्थी म्हणतात. शंकर म्हणतात, 'हे पुत्र गणेश! या अंगारकी चतुर्थीच्या दिवशी जे कोणी विविध प्रकारच्या गंधपुष्पादिकांनी मोदकासह आनंदाने तुझे पूजन करतील त्यांना मी मोठे अधिकाराचे स्थान देईन.' — (भविष्य पुराणे)

होमं तिलाज्यद्रव्येण यः करिष्यति भक्तितः ।
तस्यां चतुर्थ्यां मंत्रज्ञस्तस्य मंत्रः प्रसेत्स्यति ॥

— (काशीखंड अ. ५७)

तसेच, 'या अंगारकी चतुर्थीच्या दिवशी तुझ्या (गणानां त्वा० या) मंत्राने तिलाज्य द्रव्याचे भक्तिपूर्वक जो हवन करील त्याचा तो मंत्र सिद्ध होईल.' याप्रमाणे शंकरांनी गणपतीला वर दिला आहे. अंगारकीप्रमाणे च भविष्य पुराणात शुक्ल चतुर्थीची प्रशंसा केली आहे. ती अशी —

यदा शुक्लचतुर्थ्यां तु वारो भौमस्य वै भवेत् ।
तदा सा सुखदा ज्ञेया चतुर्थी वै सुखेति च ॥

— (भविष्यपुराणे गणपतिकल्पप्रकरणे)

शुक्ल चतुर्थी मंगळवारी येईल तर ती अत्यंत सुखकर समजावी. कारण मंगळवारयुक्त शुक्ल चतुर्थीचें नावच 'सुखा' (सुख देणारी) असे आहे. तात्पर्य कोणतीही चतुर्थी गणेशप्रिय आहे. त्यांत मंगळवारयुक्त असेल तर ती श्रीगणेशाला अत्यंत प्रियकर समजावी.

प्रतिमास-गणेशनाम-स्तोत्रम् ।

मार्गे गणपतिः पूज्यः । पौषे चैव विनायकः । गजवक्त्रो माघमासे । भालचंद्रोऽथ फाल्गुने ॥ उपेंद्रश्चैत्रमासे च । वैशाखे विघ्ननाशनः । ज्येष्ठे शिवसुतः पूज्यः । आषाढे हरनंदनः ॥ श्रावणे विघ्नराजस्तु । भाद्रेऽथ मोदकप्रियः । अश्विने कार्तिके बीजम् । विघ्नहर्ताधिके मासे । एवं पूज्यो गणेश्वरः ॥